

SŁOWO POLSKIE

Rok VII, Nr 267 (2067)
Wydanie ABC

Czwartek, 6 listopada 1952 r.

Dzisiaj 6 stron
Cena 15 groszy

Klasa robotnicza Polski

na wartach produkcyjnych czci XXXV rocznicę Wielkiego Października

Załogi podejmują zobowiązania mające na celu umocnienie sił Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

LICZBA meldunków o zaciągnięciu wart produkcyjnych dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej — rośnie bez przerwy. Masy pracujące postanawiają podczas wart utwalić i powiększyć osiągnięcia, zdobyte w umacnianiu siły Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przezwyciężyć trudności w realizacji zadań planu kwartalnego i rocznego.

Utrwalajmy i rozwijajmy jedność narodu i wzmocni się Ludowa Ojczyzna — pod tym hasłem obradują wojewódzkie komitety Frontu Narodowego

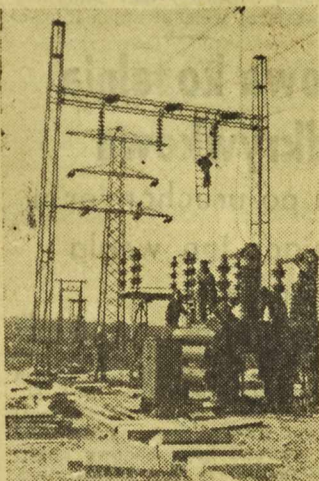
UTRWALAJMY i rozwijajmy jedność narodu, wcielajmy w życie krok za krokiem Program Frontu Narodowego, a wzmocni się i rozkwitnie nasza Ludowa Ojczyzna — pod tym hasłem odbywają się plenarne posiedzenia wojewódzkich komitetów Frontu Narodowego.

Z wypowiedzi w dyskusji bije głębokie przekonanie, że aktywność Frontu Narodowego swą pracą uświadamiającą będzie w ogromnym stopniu wpływać na wzmocnienie walki o wykonanie planów, a tym samym na pomnażanie sił pokoju.

Partyjni i bezpartyjni aktywiści Frontu Narodowego wyrażają głęboką radość, że będą kontynuować swoją działalność, dzięki czemu mogą nadal zacieśniać więź z masami.

(Dokończenie na str. 2) A

BUDOWA NOWEJ ELEKTROWNI W JAWORZNI SZYBKO POSTĘPUJE NA PRZOD

BUDOWA olbrzymiej elektrowni cieplnej-siłowni II w Jaworznie weszła obecnie w okres szczytowego nasilenia prac. Siłownia II w Jaworznie rośnie dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego. Inżynierowie radzieccy opracowali kompletną dokumentację tego obiektu. ZSRR dostarcza nam również wszystkie maszyny i urządzenia siłowni. Specjaliści radzieccy przekazują załogom swą bogatą wiedzę i doświadczenie, zapoznają robotników i techników z najnowocześniejszymi metodami pracy. — Na zdjęciu: brygada montażowa Alojzego Mrowca, wyrabiająca 250 proc. normy, przy budowie wylącznika powietrznego.

CAF — Fot. Tyński

ZEBRANIA, podczas których załogi postanawiają zaciągnąć warty, noszą charakter gorących manifestacji na cześć przyjaźni polsko-radzieckiej, na cześć chorażego obozu pokoju — Józefa Stalina.

BUDOWNICZOWIE MURANOWA I MIROWA NA WARTACH PRODUKCYJNYCH

WITAJĄC zbliżającą się XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, budowniczy warszawskich osiedli Muranowa i Mirowa — robotnicy ZBM 2 BOR zaciągnęli blisko 200 wart produkcyjnych.

Przez wykonanie postanowień pozostających przy zaciągnięciu wart zostaną przyspieszone roboty o blisko 7.400 roboczogodzin oraz zaoszczędzi się 13,5 tys. kg żelaza i 17,5 m³ drzewa.

ZALOGA ZWAT IM. KOMUNY PARYSKIEJ PRZYSPESZY WYKONANIE ZADAŃ

Z ZAPALEM zaciągają warty produkcyjne na cześć XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej robotnicy ZWAT im. Komuny Paryskiej w Warszawie.

Przystępując do pełnienia wart podjęli oni zobowiązania mające na celu przyspieszenie wykonania zadań produkcyjnych w bież. miesiącu.

MOTOCYKL DZIENNE PONAD PLAN

BLISKO 200 wart na cześć XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej zaciągnęli już robotnicy Warszawskiej Fabryki Motocykli.

(Dokończenie na str. 2-ej) B

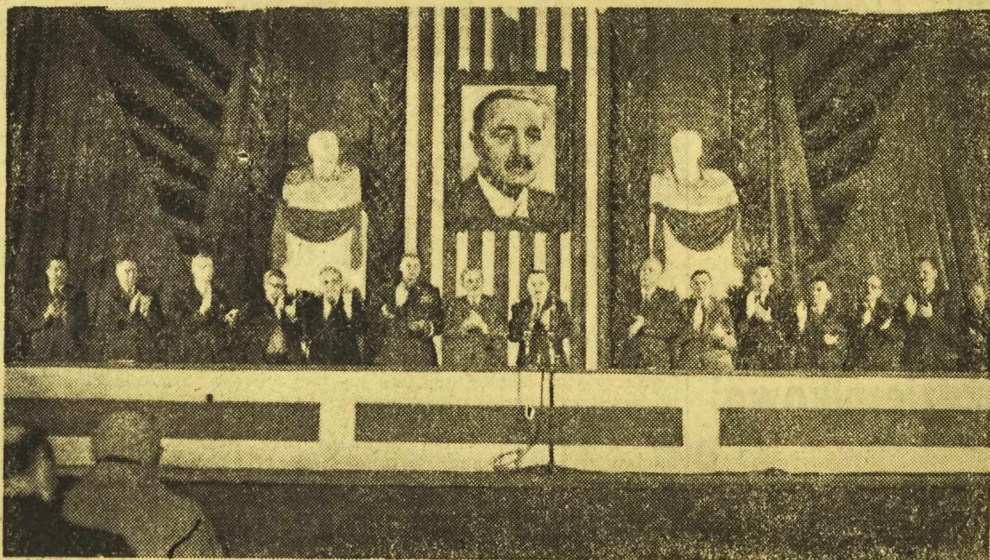
252 warty zaciągnęli kolejarze woj. wrocławskiego dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

KOLEJARZE zaciągają masowo warty na cześć XXXV rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. W ciągu kilku dni na terenie województwa zaciągnęto 252 warty. Dziś ta liczba jest zapewne już nieaktualna, gdyż bezustannie nadchodzą nowe meldunki.

Między innymi warty zaciągnęły młodzieżowe brygady przetokowe na stacji w Brochowie. O młodzieżowcach z Brochowa słyszeliśmy dużo w okresie przed wyborczym, gdy dla poparcia Programu Frontu Narodowego podjęli długofalowe zobowiązanie przetożenia do końca roku bez awarii 300.000 wagonów.

O ile młodzi wykonują w całości swe zobowiązanie, to posiadają bardzo duży wkład w ogólnej sumie 40 milionów zł, tj. wartości długofalowej.

(Dokończenie na str. 2-ej) C

Narody krajów obozu pokoju radośnie witają XXXV rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej

W ZWIĄZKU Radzieckim i we wszystkich krajach demokracji ludowej trwają przygotowania do uroczystych obchodów XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Nowoczesny radziecki piec stalowniczy w Nowej Hucie produkuje już części do budowy dalszych obiektów kombinatu

WIELKIE hale odlewni staliwa rejonu warsztatów mechanicznych Nowej Huty od szeregu dni tętnią już normalną pracą. Elektryczny piec stalowniczy produkcyjny radzieckiej potwierdza swą wysoką sprawność. Jego precyzyjne urządzenia i mechanizmy zdały w pełni egzamin.

Rozwija się produkcja nowej odlewni staliwa. Obok odlewów niezbędnych w pracy produkcyjnej obiektu, jak np. skrzyń i płyt formierskich, załoga rozpoczęła już wytwarzanie pierwszych elementów, które posłużą do budowy najważniejszych, podstawowych wydziałów kombinatu. Tak np. odlano już tzw. poduszki kolejowe, płyty mostowe, osłony łożysk itp.

W odlewni trwa w pełni doszkolenie młodej załogi.

Eisenhower — prezydentem USA

Nowy Jork DO PÓŹNYCH godzin nocnych nie ogłoszono jeszcze pełnych wyników wyborów, jakie się odbyły dnia 4 bm. w Stanach Zjednoczonych.

Kandydat republikański, Eisenhower odniósł zwycięstwo nad swym konkurentem z partii demokratycznej, Stevensonem. Otrzymał on — jak wynika z ostatnich danych — przeszło 29 milionów głosów (na Stevenson'a oddano przeszło 24 miliony głosów). Frekwencja wyborcza wyniosła przeszło 50 procent.

Ostateczne wyniki wyborów do Izby Reprezentantów i do Senatu nie są jeszcze znane. Agencja United Press, na podstawie dotychczasowych danych stwierdza, że „republikański prezydent nie będzie miał łatwej współpracy z nowym kongresem“.

4.263.000 członków liczy obecnie Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej Rada Naczelna TPP-R jako czołowe zadanie stawia upowszechnianie materiałów Zjazdu KPZR

D NIA 5 bm. w siedzibie Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Warszawie odbyło się statutowe posiedzenie Rady Naczelnej TPP-R poświęcone omówieniu dotychczasowej działalności Towarzystwa, oraz wytycznych pracy przed IV Krajowym Zjazdem KPZR.

W obradach udział wzięli członkowie Rady Naczelnej TPP-R z prezesem Rady Naczelnej Towarzystwa — marszałkiem Władysławem Korwalskim na czele, członkowie Zarządu Głównego Towarzystwa z prezesem ZG TPP-R — Edwardem Ochabem na czele oraz przewodni-

czący i sekretarze okręgów wojewódzkich Towarzystwa.

REFERAT PREZESA ZG TPP-R — EDWARDA OCHABA

REFERAT sprawozdawczy obra- zujący rozwój działalności Towarzystwa w okresie od III Krajowego Zjazdu wygłosił prezes ZG TPP-R — Edward Ochab. Mówca podkreślił na wstępie, że w okresie sprawozdawczym w ogromnym stopniu wzrosła potęga i rola Związku Radzieckiego w życiu międzynarodowym a zwłaszcza w walce o pokój.

Wymieniając następnie wielkie budowie Planu 6-letniego, wznoszone w oparciu o radzieckie projekty, maszyny i wszechstronną pomoc specjalistów radzieckich mówca stwierdza:

„Dzięki pomocy Związku Radzieckiego mogliśmy pomyślnie rozwijać naszą gospodarkę narodową mimo próby blokady stosowanej przez państwa imperialistyczne na komendę Ameryki“.

„Wznoszony w Warszawie Pałac Nauki i Kultury — pierwszy w Polsce wysokościowiec jest symbolem rosnącej, krzepnącej i nienaruszalnej przyjaźni polsko-radzieckiej“.

(Dokończenie na str. 2-ej) F

Zdemobilizowany szeregowiec EDWARD SIWIK zmieni mundur żołnierza na mundur górnika

A Z przyjdzie chwila, że do cywila, lotem motyla polecimy...

Szeregowiec Edward Siwik, w ciągu dwuletniej służby, często śpiewał tę piosenkę. Nie dlatego żeby mu przypadkiem było źle w wojsku. O takich warunkach życia jakie tam zastał, nigdy mu się nawet nie śniło. I koleżdy byli dobrzy, wypróbowanymi przyjacielami. Dowódcy obchodzili się z żołnierzami jak z braćmi. Ale zawsze jednak przyjemnie było pomarzyć o Wrocławiu, w którym została żona i dzieci. Piosenka, jak gdyby zbliżała chwilę powrotu do najbliższych.

I wreszcie, 29 października chwila taka nadeszła. Dowódca jednostki, w której służył Edward Siwik, żegnając serdecznie swych podkomendnych powiedział:

— Pamiętajcie chłopcy, że w cywile będziecie w dalszym ciągu czuli nad sobą opiekę państwa. Czekam na was w fabrykach, hutach i kopalniach. Dla ludzi młodych i chętnych pracy jest dość. Nie żyjemy przecież w czasach przedwojennych, kiedy to rok rocznie tysiące zdemobilizowanych żołnierzy powiększało armię bezrobotnych...

4 listopada Edward Siwik stanął przed Wojskową Komendą Rejonową we Wrocławiu. Otrzymał w ręce dokumenty „przeniesienia do cywila“, zapytał o pracę.

— Owszem, jest u nas referat zatrudnienia. Chodzi tylko o to, jaka dziedzina was najbardziej interesuje — usłyszał w odpowiedzi.

(Dokończenie na stronie 5-ej)

POTWORNĄ ZBRODNIĄ francuskich kolonizatorów — używają dzieci wietnamskie jako mięso ornatnie

Pekin. VIETNAMSKA agencja informacyjna donosi, że kolonizatorzy francuscy mobilizują do swej armii dzieci wietnamskie.

W czasie „oczyszczania“ poszczególnych miejscowości w prowincji Kuang-Tri zmuszili oni płonących w ogniu wietnamskich do marszu w pierwszych szeregach. Wiele dzieci było tak słabych, że nie mogąc unieść karabinu, ciągnęło je po ziemi.

O zbrodni używania dzieci jako mięsa armatniego doniósł wzięty do niewoli oficer francuski Chatine. Stwierdził on, że w jego oddziale było kilkoro dzieci w wieku do lat 15.

D NIA 4 listopada 1952 r. w Hali Mirowskiej w Warszawie odbyła się narada poświęcona sprawozdaniu delegacji KC PZPR na XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. — Na zdjęciu: prezydium — przewodniczący KC PZPR Bolesław Bierut w otoczeniu członków Biura Politycznego KC PZPR. CAF — Fot. Baranowski

Tysiące ton węgla dziennie dawać będzie nowa odkrywkowa kopalnia węgla w Lagiszy koło Dąbrowy Górniczej

WŚRÓD 11 nowych kopalń węgla kamiennego, które uruchomione zostaną lub których budowa rozpocznie się w okresie realizacji Planu 6-letniego, poważną pozycję stanowi pierwsza wielka odkrywkowa kopalnia węgla kamiennego w Lagiszy k. Dąbrowy Górniczej.

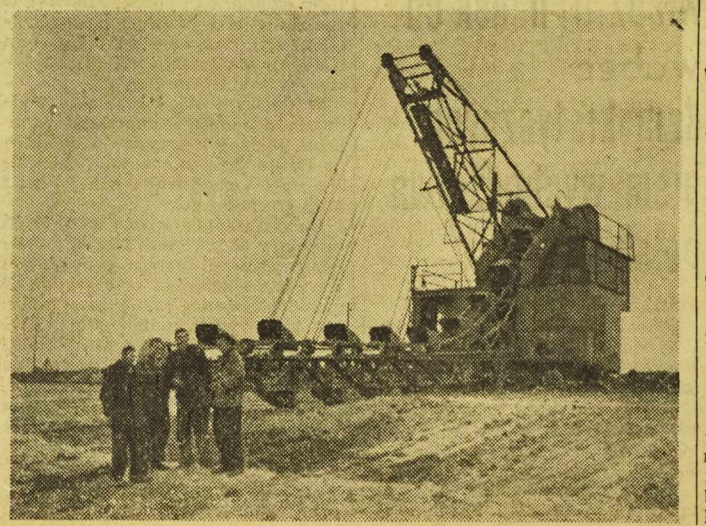
Kopalnia odkrywkowa — to nowy typ kopalni węgla kamiennego, dotychczas w Polsce rzadko stosowany. W kopalni takiej, nie ma ani szybów, ani labiryntu podziemnych chodników. W kopalni odkrywkowej, po zdjęciu piasku, gliny, łupku i żwiru węgla odsłaniane i urabiane jest wprost na transportery, które z kolei przenoszą go do wagonów kolejowych.

— Nasza kopalnia — mówi kierownik budowy dyr. Księżycki — jest tania w budowie, a przede wszystkim niezwykle prosta w

(Dokończenie na str. 2-ej) E

BUDOWA KOPALNI OD KRYWKOWEJ „GENERAL ZAWADZKI“

NA ZDJĘCIU: czerpak kulobkowy, którym w czasie jednej zmiany wydobywano się 600 m sześć ziemi. Czerpak obsługują Tadeusz Jaroszek, Władysław Zarychta, Michał Ziątek i Bernard Pawłowski. CAF — Fot. Seko

Wartościowymi zobowiązaniami witają załogi fabryk i hut rocznicę Wielkiego Października

(Dokończenie ze str. 1)

Załoga działu montażu głównego zobowiązała się do 7 listopada montować codziennie 1 motocykl ponad plan.

Wiele wart zaciągnęły również kobiety.

WARTY INTELIGENCJI TECHNICZNEJ SZCZECINA

INŻYNIEROWIE i technicy biur projektów w Szczecinie zaciągają warty październikowe zobowiązując się do skrócenia terminów ukończenia dokumentacji technicznej na budowę ważnych obiektów przemysłowych, budynków mieszkalnych, ogródków jordanowskich itp.

Np. o 10 dni wcześniej zakończona zostanie praca przy dokumentacji wielkiej przedaliny w Chodakowie, które wykonuje inż. Krygier i technik Motel z biura projektów przemysłu włókienniczych. O 3 dni skrócą sporządzanie dokumentacji podstacji elektrycznej dla jednej z dolnośląskich fabryk włókien sztucznych inż. Szwach i technicy Wąsowicz i Kaczyński.

50 TYSIECY ROBOTNIKÓW ŁÓDZKICH NA WARTACH PRODUKCYJNYCH

W CIĄGU niespełna 24 godzin od chwili zaciągnięcia pierwszych wart produkcyjnych dla uczczenia XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej przez robotników ZPB im. Stalina, na watach stanęło w 420 zakładach pracy Łodzi i województwa ponad 50 tysięcy włókienniczy, odzieżowców, metalowców, budowlanych, pracowników instytucji użyteczności publicznej i kolejarzy.

Szczególnie liczny udział w watach biorą kobiety i młodzież.

Kolejarze województwa wrocławskiego zaciągają warty produkcyjne

(Dokończenie ze str. 1-ej)

Lowych zobowiązań dolnośląskich kolejarzy.

W warsztatach Farowozowni Wrocław - Główny powstały 23 warty obejmujące 380 osób. Wśród nich spotykamy wybitnego racjonalizatora-tokarza Stanisława Luczaka, Józefa Winnickiego, kotlarza Piotra Szlósberga i dwukrotnie przodownika pracy Stanisława Bła.

Na stacji Wrocław-Gądów służba ruchu zorganizowała 6 wart przetokowych z Pawłem Nowakiem i Józefem Próchnikiem na czele.

W SPÓŁDZIELNI KRAWIECKIEJ „POKÓJ”

W ODDZIALE spodniowym Spółdzielni Krawieckiej „Pokój” przy ul. Antoniego, pracownice zorganizowały krótką masówkę. — Zobowiązują się na czesze XXXV rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej podnieść swą dzienną wydajność do 190 proc. — oświadczyła młoda maszyniarka, zetempówka Mieczysława Mił.

W odpowiedzi Władysława Krawkowska zobowiązała się przekraczać dziennie 150 proc. Wezwano do współzawodniczenia inne oddziały. Na apel spódnia-rek odpowiedziały załogi wszystkich tańm, gremialnie postanawiając nie tylko utrzymać tempo pracy z okresu przedwyborczego, ale je jeszcze wzmoć.

Dwie brygady młodzieżowe konfekcji lekkiej z Genowefą Hałaj, Włodarczykówną i Mostówną podniosły wydajność dzienną na 130 proc. Odezwała się też krajalnica, najczulszy punkt spółdzielni.

— Zobowiązujemy się zoszczędzić 22 tys. zł. i systematycznie dostarczać półfabrykatów wszystkim działom — napisały w swym oświadczeniu młode krojeżnice.

Realizacja zobowiązań przedwyborczych pozwoliła zoszczędzić Spółdzielni „Pokój” 549.482 zł., zaś utrzymanie tempa pracy i zobowiązania na czesze XXXV Rocznicę Rewolucji Październikowej dadzą dodatkowych 410.000 zł., tzn. więcej płaszczy, ubrań i konfekcji dziecięcej dla ludzi pracy.

Rada Naczelna TPP-R jako czołowe zadanie stawia upowszechnianie materiałów z XIX Zjazdu KPZR

IV Krajowy Zjazd TPP-R odbędzie się 6 i 7 XII br.

(Dokończenie ze str. 1-ej)

W dalszym ciągu referatu mówca przedstawia rozwój TPP-R oraz poszczególne formy działalności Towarzystwa.

Narody krajów obozu pokoju radośnie witają XXXV rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej

(Dokończenie ze str. 1-ej)

także festiwal filmów radzieckich, który rozpocznie się za kilka dni.

W Czechosłowacji obchody XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej zbiegają się z inauguracją miesiąca przyjaźni czechosłowacko - radzieckiej. Ze wszystkich okręgów Czechosłowacji wyruszyły sztafety „pokoju i przyjaźni”, które zainicjowały granicy radzieckiej pozdrowienia czechosłowackich mas pracujących dla narodów Związku Radzieckiego.

W Rumunii, w Bukareszcie odbyło się uroczyste posiedzenie rumuńskiej akademii nauk poświęcone XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej oraz miesiąca przyjaźni rumuńsko - radzieckiej.

W Węgierskiej Republice Ludowej masę pracującą witają wielkie święta październikowe realizacją podjętych zobowiązań produkcyjnych. M. in. załogi cementowni węgierskich wyprodukowały dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej około 4.000 ton cementu ponad plan.

W Bułgarii wszystkie okłegi kraju meldują o nowych sukcesach wytwórczych bułgarskich mas pracujących we współzawodnictwie podjętym dla uczczenia rocznicy Rewolucji Październikowej m. in. budowniczo wiele zakładów hutniczych im. Lenina rozpoczęli przed terminem prace montażowe. Również załoga kombinatu chemicznego im. Stalina, która włączyła się do współzawodnictwa październikowego zoszczędziła ponad plan 2,5 miliona lewów.

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna uroczystie przygotowała się do obchodu XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W miastach i wsiach odbywają się akademie a ludność składa kwiaty na mogiłach żołnierzy radzieckich, którzy polegli w walkach o wyzwolenie Korei spod jarzma najeźdźców japońskich.

Nowe szykany władz francuskich wobec demokratycznych pism wychodzących z polski

PARYZ. PO REWIZJI przeprowadzonej w Banku Polskim PKO w Paryżu, policja francuska dokonała najsia na redakcje i administracje demokratycznych pism wychodzących z polski w Francji „Gazeta Polska” oraz „Polska i Świat”. Rewizje te wywołały oburzenie opinii publicznej we Francji.

Liczba członków Towarzystwa wzrosła o 2 miliony, osiągając 4.263 tysiące osób. Towarzystwo nawiązało ożywioną współpracę z przedstawicielami radzieckiego świata kultury i nauki. Liczne przybywające do Polski delegacje okazały swoją pomoc organizacjom TPP-R i za ich pośrednictwem nawiązywały bezpośredni kontakt z polskimi robotnikami i naukowcami, z realizatorami naszych narodowych planów gospodarczych.

Dużym osiągnięciem TPP-R było zorganizowanie masowej akcji nauczania języka rosyjskiego. O rozmiarach tej akcji świadczy cyfra 124 tys. osób, korzystających w ub. roku z nauki języka rosyjskiego. Również poważnym osiągnięciem jest zwiększenie poczytności tygodnika „Przyjaźń”, którego nakład osiągnął ostatnio 400 tys. egzemplarzy.

Jako czołowe zadanie, stojące obecnie przed wszystkimi ogniwami Towarzystwa, mówca postawił konieczność zapoznania mas członków z przebiegiem i materiałami XIX Zjazdu KPZR oraz szerokiej inicjatywy i współpracy w upowszechnianiu tych materiałów wśród całego narodu.

DYSKUSJA

PO REFERACIE sprawozdanie Głównej Komisji Rewizyjnej wygłosił członek Rady Naczelnej — min. Stefan Dybowski.

W ożywionej dyskusji, jaka wywiązała się po wysłuchaniu referatu i sprawozdania komisji rewizyjnej, liczni mówcy podkreślali doniosłość przyjaźni polsko-radzieckiej, która jest gwarantem naszych osiągnięć w budowie socjalizmu. Wiele uwagi poświęcili mówcy konieczności nawiązania jeszcze ściślejszej współpracy z organizacjami masowymi, wzmocnienia i stosowania nowych form działalności Towarzystwa. Szczególny nacisk położono na jeszcze większe ożywienie działalności TPP-R na ws.

PO PODSUMOWANIU dyskusji przez prezesa ZG TPP-R Ochaba i przyjęciu przez zebranych sprawozdania komisji rewizyjnej, projekt nowego statutu Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej omówił członek Rady Naczelnej, wiceprzewodniczący Najwyższej Izby Kontroli — Leon Chajm. Rada Naczelna Towarzystwa dokonała również wyboru Komisji Statutowej dla przygotowania projektu statutu na IV Krajowy Zjazd TPP-R. Rada Naczelna TPP-R jednogłośnie przyjął wniosek, zgłoszony przez wiceprezesa Zarządu Głównego min. S. Matuszewskiego dotyczący zwołania IV Krajowego Zjazdu TPP-R na dni 6 i 7 grudnia br.

REZOLUCJA

NA ZAKOŃCZENIE posiedzenia zebrani uchwalili rezolucję w której czytamy m. in.:

„Rada Naczelna Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, zebrała w dniu 5 listopada, w przeddzień rozpoczęcia Miesiąca Pogębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej stwierdza, że w okresie od III Zjazdu Krajowego — Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej poważnie rozwinęło i pogłębiło działalność zmierzającą do dalszego zacieśnienia więzów bratniej przyjaźni narodu polskiego z narodami Związku Radzieckiego.

Znalazło to swój wyraz we wzroście liczbowym organizacji, w uaktywnieniu się członków i koł TPP-R, w szerokim rozwinięciu form działalności propagandowej, w zacieśnieniu współpracy z organizacjami społecznymi oraz w ogólnym i stałym wzrastaniu roli Towarzystwa w życiu społecznym.”

W dalszym ciągu rezolucja, podkreśla decydujące znaczenie przyjaźni, pomocy i przykłądu wielkiego Kraju Rad dla budowy socjalistycznej, szczęśliwej i silnej Polski ludu pracującego.

Rada Naczelna wzywa wszystkich członków aktywistów TPP-R do pomocy polskim masom pracującym we wszechstronnym przyswajaniu i ugruntowywaniu przebogatej treści podstawowych materiałów XIX Zjazdu KPZR i historycznej pracy Józefa Stalina — „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”. Równocześnie Rada Naczelna wzywa wszystkich członków TPPR do walki o realizację Programu Frontu Narodowego, do zdecydowanej walki przeciwko wszelkim przejawom wrożej działalności, do

wyteżonej pracy nad umacnianiem i umasowieniem szeregów Towarzystwa i rozszerzeniem zasięgu oddziaływania ich pracy politycznej.

Delegacja WOKS w drodze do Polski

Moskwa. W ZWIĄZKU z Miesiącem Pogębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej wyjechała z Moskwy do Warszawy na zaproszenie Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej delegacja Wszeczwiązkowego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą (WOKS).

W skład delegacji wchodzi: znakomity pisarz radziecki — A. Surkow (kierownik delegacji), prof. Państwowego Instytutu Sztuki Teatralnej — P. Markow, wybitny filozof, członek Akademii Nauk ZSRR — G. Platonow oraz sekretarz Związku Kompozytorów Ukraińskich — W. Gomełaka.

Na Dworc Białostkim członków delegacji żegnali przedstawiciele WOKS oraz ambasady polskiej.

Amerykańscy agresorzy i ich satelici nie chcą pokojowego uregulowania sprawy Korei

Moskwa, 6.11. Jak donosi z Nowego Yorku korespondent Agencji TASS, przemówienie w sprawie Korei przedstawił cielei bloku amerykańsko-angielskiego na posiedzeniu komisji politycznej w dniu 3 listopada dowodliwy ponownie, że rząd Stanów Zjednoczonych oraz rządy, które wraz z nim biorą udział w interwencji w Korei, są przeciwnie pokojowemu uregulowaniu zagadnienia koreańskiego i zamierzają prowadzić nadal agresywną wojnę przeciwko narodowi koreańskiemu i na rodowi chińskiemu.

Delegaci krajów bloku amerykańsko-angielskiego — Kanady, Turcji, Peru usiłowali w dalszym ciągu usprawiedliwić barbarzyńskie traktowanie koreańskich i chińskich jeńców wojennych przez dowództwo amerykańskie. Stalali się oni narzucać komisji politycznej amerykański projekt rezolucji w sprawie Korei — co się równa uniemożliwieniu osiągnięcia porozumienia w sprawie położenia kresu wojnie w Korei.

Dopuszczenia przez blok amerykańsko-angielski do udziału w pracach komisji politycznej delegat kilki lisymanowskiej zdemaskował w swoim cynicznym przemówieniu komejdi, jaką usiłowali odegrać przedstawiciele Stanów Zjednoczonych i ich popleczyki, w dziele agresji w Korei, którzy podczas omawiania zagadnienia koreańskiego w Zgromadzeniu Ogólnym w komisji politycznej udawali, że dążą do zawarcia rozejmu i do przywrócenia pokoju w Korei.

Delegat kilki lisymanowskiej na wzywał do kontynuowania wojny w Korei i przyznał w istocie rzeczy, że przez „zjednoczenie Korei” rozumie zagarnięcie obszaru Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej przez lisymanowskich oprawców.

KRÓTKIE WIADOMOŚCI z KRAJU

4 bm. wyjechała do Związku Radzieckiego na 3-tygodniowy pobyt wycieczka aktywistów robotniczego Związku Młodzieży Polskiej. W skład wycieczki, której kierownikiem jest sekretarz ZG ZMP — Tadeusz Wegner — wchodzi 18 aktywistów ZMP z całego kraju.

Październik br. przyniósł kolejny sukces załogom zakładów przemysłu włókienniczych sztucznych. Miesięczny plan produkcji, znacznie wyższy od planu wrześniowego, wykonany został w skali całego przemysłu — wg wartości w cenach niezmiennych — w 102,8 proc.

Obrady Komitetów Wojewódzkich Frontu Narodowego

(Dokończenie ze str. 1)

sami i troszczyć się o ich codzienne bolączki.

W Krakowie aktyw zgromadzony na plenarnym posiedzeniu wojewódzkiego komitetu Frontu Narodowego gorąco powitał uchwałę Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego. W dyskusji stwierdzono, że dzięki ofiarnej pracy ponad 93 tys. agitatorów, w tym 43 tysięcy bezpartyjnych poważnie wzrosła świadomość.

W Białymstoku stwierdzono podczas obrad, że w dużym stopniu dzięki pracy aktywów Frontu Narodowego w 300 zakładach województwa zaciągnięto warty produkcyjne, do których pełnienia stanęło 8 tys. robotników, na wsi 1.786 gromad podjęło 2.734 zobowiązań dotyczących realizacji obowiązkowych dostaw, przeprowadzenia w terminie akcji siewnej i podniesienia wydajności z ha.

W dyskusji podkreślono aktywną i ofiarną pracę w komitetach Frontu Narodowego bezpartyjnych zarówno robotników, chłopów jak i inteligentów.

W Lublinie w rozszerzonym plenarnym posiedzeniu wojewódzkiego komitetu Frontu Narodowego, obok przedstawicieli partii politycznych i organizacji masowych, wzięli udział produkujący robotnicy, chłopci, inżynierowie i technicy, żołnierze i oficerowie WP oraz młodzież.

W dyskusji podkreślano, że terenowe komitety Frontu Narodowego odniosły nie mały sukces w aktywizacji i podniesieniu świadomości całego społeczeństwa oraz w walce z wszelkimi przejawami biurokracji w urzędach i instytucjach, brakorobstwem i bumelantwem w zakładach przemysłowych oraz w walce z przejawami wrożej propagandy.

Również wojewódzki oraz łódzki komitet Frontu Narodowego na plenarnych posiedzeniach dokonały oceny przebiegu swej pracy po przedzającej wyборы. Jak stwierdzono w wygłoszonych sprawozdaniach oraz w licznych wypowiedziach kampania była okresem potężnej mobilizacji łódzkiego świata pracy, który zarówno wzmocnił aktywność polityczną jak i czynem produkcyjnym zadokumentował swe pełne poparcie Programu Frontu Narodowego.

Uczestnicy obu plenarnych posiedzeń w Łodzi wyrażali w dyskusji przekonanie, że kontynuowanie działalności terenowych komitetów Frontu Narodowego wpłynie na dalsze zacieśnienie

Delegat polski w ONZ amb. Michałowski wystąpił przeciwko praktykom rasistowskim w Unii Południowo-Afrykańskiej

Nowy Jork. PODCZAS dyskusji w specjalnej komisji politycznej Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych nad skargą Indii przeciwko Unii Południowo - Afrykańskiej za rasistowskie prześladowania mniejszości hinduskiej w tym kraju, delegat polski ambasador Jerzy Michałowski poparł żądanie 14 krajów azjatyckich i arabskich, aby zniesione zostały ustawy dyskryminujące Hindusów, wypowiedział się za wnioskiem o utworzenie komisji ONZ dla nadzoru nad rokowaniami przedstawicieli Indii, Pakistanu i Unii Południowo-Afrykańskiej w tej sprawie.

Ustawodawstwo Unii Południowo-Afrykańskiej — powiedział amb. Michałowski — jest odmianą i kontynuacją haniebnych ustaw rasistowskich Hitlera oraz przejawem ducha rasizmu i teorii faszystowskich. Polska musi walczyć przeciwko praktykom rasistowskim w Unii Południowo-Afrykańskiej teraz, kiedy w związku z przygotowaniem wojennymi wzmagają się w świecie kapitalistycznym terror i kiedy metody kolonialne ulegają faszyzacji.

Zapowiadając, że Polska głosować będzie za wnioskiem grupy 14 krajów azjatyckich i arabskich, ambasador Michałowski oświadczył, iż delegacja polska stoi na stanowisku, że nie należy rezygnować z żadnych środków walki przeciwko prześladowaniom rasowym na całym świecie,

więzi z masami, które z coraz większym zapalem i ofiarnością realizują wielki Program Frontu Narodowego.

We wszystkich krajach trwają przygotowania do Kongresu Narodów w obronie pokoju

MASY pracujące całego świata niecierpliwością oczekują otwarcia Kongresu Narodów w obronie pokoju, który zbierze się w Wiedniu w połowie grudnia br. W wielu krajach trwają już przygotowania do tego wielkiego święta wszystkich ludzi pragnących pokoju.

We Francji w przygotowaniach do kongresu uczestniczą najszerza warstwa społeczeństwa. Zgodnie z uchwałą Francuskiego Komitetu Obrońców Pokoju w całej Francji odbywają się masowe zebrania pod hasłem walki o pokój. Do aktywnego udziału w przygotowaniach do kongresu wezwała także Francuska grupa wybitnych francuskich artystów filmowych, teatralnych i radiowych.

W Belgii w wielu miastach, wsiach i zakładach pracy odbywają się zebrania i wiece, na których belgijscy bojownicy o pokój omawiają doniosłe znaczenie Kongresu Narodów w obronie pokoju. Belgijscy stowarzyszenie pomocy wzajemnej „Unita” w wydanej odezwie wzywa swych członków, by wzięli czynny udział w przygotowaniach do kongresu.

We Włoszech w ramach przygotowań do kongresu w Wiedniu odbywają się liczne manifestacje ludności pracującej pod hasłem walki o pokój. Zebrania i konferencje odbyły się już we Florencji i Bolonii.

W Anglii kierownictwo partii labourystowskiej i angielskich związków zawodowych zakazało członkom tych organizacji wzięcia udziału w obradach Kongresu Narodów w obronie pokoju. W związku z tym Angielski Komitet Obrońców Pokoju ogłosił oświadczenie protestujące przeciwko tej decyzji.

W oświadczeniu tym czytamy m. in.: „Dążenie do pokoju jest tak silne, że jesteśmy przekonani, iż znajdzie się dostateczna ilość odważnych ludzi, gotowych do wzięcia udziału w pracach kongresu w Wiedniu, wbrew utrudnieniom czynionym przez kierownictwo Labour Party i TUC”.

Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej dla uczczenia kongresu w Wiedniu postanowiła zorganizować międzynarodowy bieg sztafetowy młodych bojowników o pokój do Wiednia. Bieg ten rozpocznie się w stolicach większości krajów europejskich 10 listopada. Uczestnicy sztafety zainicjują do Wiednia odezwę i listy młodzieży wyrażającej wolę utrwalenia pokoju.

Nowa kopalnia odkrywkowa da po uruchomieniu tysiące ton węgla dziennie

(Dokończenie ze str. 1).

technologicznej. Budowa kopalni glinbowej trwa 5-6 lat, zaś budowa naszej odkrywkowej kopalni trwać będzie niecałe dwa lata. Również koszt budowy kopalni odkrywkowej jest kilkakrotnie niższy. Po uruchomieniu da ona tysiące ton węgla dziennie. Pracować w niej będzie kilkanaście razy mniej ludzi, niż w kopalni glinbowej.

Przełamanie trudności i wykonanie w 100 proc. planu budowy kopalni w październiku br. — to poważne zwycięstwo uzyskane w czynnie przedwyborczym przez całą załogę. Wielkim sukcesem było przetrwanie w tygodniu przedwyborczym, w dniach pełnienia wart produkcyjnych ponad 26 tys. metrów sześciennych ziemi.

Aby w pełni wykorzystać te cenne doświadczenia, budowniczo kopalni zaciągnęli w dniu 4 bm. warty na czesze XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, zobowiązując się przekraczać do 7 bm. dzienny plan robót ziemnych co najmniej o 500 metrów sześć,

Wykorzystać nauki XIX Zjazdu KPZR dla podniesienia

politycznej i organizacyjnej pracy partii

Referat sekretarza KC PZPR Edwarda Ochaba

Droży Towarzysze!

Na XIX Zjazd KPZR skierowane były oczy całego świata. Nie tylko setki milionów przyjaciół Związku Radzieckiego ale również imperjalistycznej wrogowie z napiętą uwagą słuchali każdego słowa wypowiedzianego na Zjeździe.

Nigdy prasa burżuazyjna nie poświęcała tyle miejsca zjazdowi i uchwałom WKP(b), nigdy nie było tyle złe maskowanej trwogi i bezsilnej wściekłości w komentarzach burżuazyjnych oszczerców, jak w okresie XIX Zjazdu, który zdemaskował nie tylko zbrodniczy charakter polityki imperialistycznych podżegaczy wojennych, ale również postępujący rozkład, rozgardiasz, wewnętrzne sprzeczności i wewnętrzna niemoc obozu imperialistycznego, a równocześnie był wspaniałą demonstracją zwycięskiej potęgi Związku Radzieckiego, kroczącego na czele zwartego i nieustannie rosnącego w siłę obozu pokoju i postępu.

Wspaniała demonstracja zwycięskiej potęgi ZSRR

Z głęboką miłością, bezgranicznym zaufaniem i uzasadnioną dumą proletariacką patrzyli na XIX Zjazd i wchłaniali każde słowo, wypowiedziane z jego trybuny, nie tylko ludzie pracy 200-milionowego Związku Radzieckiego i 600-milionowych krajów demokracji ludowej Europy i Azji, ale również setki milionów ludzi, walczących o swe najbardziej prymitywne prawa ludzkie i narodowe i bestialsko ukaskanych przez imperializm w krajach kolonialnych i zależnych oraz miliony naszych braci klasowych w samych krajach imperialistycznych, nie wyłączając Stanów Zjednoczonych.

Z dumą słuchały wyzwolone narody i wszystkie żywe, twórcze, postępujące siły ludzkości głębokiego referatu towarzysza Malenkowa, podsumowującego wspaniałe wyniki gigantycznej pracy i walki narodu radzieckiego, osiągnięte pod kierownictwem WKP(b) w ciągu ostatnich 13 lat, dzielących nas od XVIII Zjazdu wielkiej partii Lenina i Stalina.

Radosne bicie serc milionów ludzi pracy w całym świecie wtórowało burliwym oklaskom delegatów XIX Zjazdu, witających słowa towarzysza Malenkowa:

„Historyczne zwycięstwo narodu radzieckiego w Wielkiej Wojnie Narodowej, przedterminowe wykonanie planu czwartego pięcioletniego, podniesienie dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego życia narodu radzieckiego, umocnienie jedności moralno-politycznej społeczeństwa radzieckiego i przyjaźni narodów naszego kraju, zespolenie wokół Związku Radzieckiego wszystkich sił obozu pokoju i demokracji — oto główne wyniki potwierdzające, słuszność polityki naszej partii”.

Genialna praca Stalina

XIX Zjazd dał głęboką, wszechstronną ocenę sytuacji międzynarodowej, wychodząc z założeń i opierając się na wskazaniach genialnej pracy towarzysza Stalina: „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Praca ta stanowi największą doniosłość rozwinięcia zasad marksizmu-leninizmu, jest szczytowym dziś osiągnięciem ducha ludzkiego, jasno oświeca narodem radzieckim i całej ludzkości drogę ku słonecznemu jutru, ku komunizmowi.

Przeżyliśmy wszyscy fascynujący wpływ tego genialnego dzieła, a delegacja nasza, która miała zaszczyt i szczęście uczestniczyć na XIX Zjeździe, mogła bezpośrednio obserwować i stwierdzić, że twórcza praca towarzysza Stalina stanowiła teoretyczną bazę wszystkich wystąpień delegatów historycznego Zjazdu.

W referacie towarzysza Malenkowa i w wystąpieniach towarzyszy: Mołotowa, Chruszczowa, Berii, Mikołajowa, Woroszyłowa, Bułganina, Susłowa, Kaganowicza i innych delegatów w całej pracy Zjazdu przebiegał ten sam spokój, płynący z głębokiego poczucia siły Związku Radzieckiego, ta sama niewzruszona wiara w przyszłość, w zwycięstwo komunizmu, którą tchnie epokowe dzieło towarzysza Stalina.

XIX Zjazd powziął uchwałę w sprawie programu KPZR, zalecającą „przy ponownym opracowaniu programu kierować się podstawowymi tezami pracy towarzysza Stalina: „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Opierając się na genialnej pracy towarzysza Stalina, XIX Zjazd mógł po raz pierwszy w dziejach postawić w sposób konkretny problem stopniowego przejścia narodów radzieckich od socjalizmu do komunizmu.

„Obrzymie znaczenie dla teorii marksistowsko-leninowskiej — mówił tow. Malenkow — dla całej naszej działalności praktycznej ma ogublikowana właśnie praca towarzysza Stalina: „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

W pracy tej zostały wszechstronnie zbadane prawa produkcji społecznej i podziału dóbr materialnych w społeczeństwie socjalistycznym, określone naukowo podstawy rozwoju ekonomiki socjalistycznej, wskazane drogi stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu”.

Rosnąca przewaga sił pokoju nad siłami wojny

Centralnym zagadnieniem, które stało przed XIX Zjazdem, tak jak ono stoi przed całą ludzkością, było zagadnienie mobilizacji wszystkich sił postępujących w celu obrony pokoju i pokrzyżowania zbrodniczych planów wojennych agresorów imperialistycznych.

Analiza sytuacji międzynarodowej, dana w genialnej pracy towarzysza Stalina i w referacie towarzysza Malenkowa, wykazała z całą jasnością, jak szybko i nieustannie rosną siły obozu pokoju, rośnie ich przewaga nad siłami wojny, wewnętrznie siłami imperializmu i wojny.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego w obradach XIX Zjazdu, podobnie jak w całej swej poprzedniej działalności, wykazała niezrównany hart i oporność w obliczu prowokacji imperialistycznych, wykazała, że z ufnością i spokojem patrzy w przyszłość, ale równocześnie nie lekceważy groźnych niebezpieczeństw i ani na chwilę nie zapomina o konieczności nieustannego umacniania sił obronnych wielkiego Kraju Rad.

Zadania partii w dziedzinie polityki zagranicznej jasno sformułował towarzysz Malenkow:

„1. Kontynuować walkę przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, zespalać w imię utrzymania pokoju potężny, antywojenny front demokratyczny, zaciesniać więzy przyjaźni i solidarności ze zwolennikami pokoju na całym świecie, wytrwale demaskować wszelkie przygotowania do nowej wojny, wszelkie knowania i intrygi podżegaczy wojennych;

2. prowadzić nadal politykę współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków handlowych ze wszystkimi krajami;

3. umacniać i rozwijać stosunki nierozrwalnej przyjaźni z Chińską Republiką Ludową, z europejskimi państwami ludowo-demokratycznymi — z Polską, Czechosłowacją, Rumunią, Węgrami, Bułgarią, Albanią, Niemiecką Republiką Demokratyczną, z Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną i z Mongolską Republiką Ludową;

4. nieustannie wzmacniać potęgę obronną państwa radzieckiego i zmagać naszą gotowość do udzielenia druzogoczącej odpłaty wszelkim agresorom”.

Nie tylko delegaci Zjazdu, nie tylko naród radziecki, ale również naród polski i wszystkie narody krajów demokracji ludowej, wszystkie postępujące siły ludzkości solidaryzują się z pokojowymi celami

polityki zagranicznej KPZR, sformułowanymi przez towarzysza Malenkowa i towarzysza Mołotowa, który również podkreślił, że:

„Walcząc o zapewnienie pokoju, my, ludzie radzieccy, nie zapominamy ani na chwilę, że konieczna jest należyta czujność i gotowość do aktywnego odparcia wszelkiej agresji ze strony wojennego obozu imperialistycznego.”

Bez tego nie można bronić naprawdę sprawy zachowania i utrwalania pokoju”.

Obecny Zjazd partyjny będzie świadectwem jak bardzo wzrosły i okrzepły siły Związku Radzieckiego, ojczyzny zwycięskiego socjalizmu.

Wykona on też swe główne zadanie — oświetli mocnym światłem marksizmu-leninizmu dalsze drogi do nowych i jeszcze chlubniejszych zwycięstw socjalizmu w naszym kraju i do dalszego, jeszcze szerszego i potężniejszego zespolenia międzynarodowych sił demokratycznych w imię obrony pokoju na całym świecie”.

Naród polski solidaryzuje się z dążeniem KPZR do pokojowego uregulowania problemów międzynarodowych

Naród polski, będący obiektem zacieklej ataków imperialistów amerykańskich i zachodnio-niemieckich szczególnie głęboko odczuwa zyciową doniosłość dla Polski i światowe znaczenie dyrektury XIX Zjazdu w sprawie pokojowej polityki zagranicznej i dalszego wzrostu siły gospodarczej i obronnej Związku Radzieckiego, naszego wyzwoliciela i potężnego sprzymierzeńca.

Nie tylko nasza partia, ale i cały naród polski całkowicie solidaryzuje się z dążeniami KPZR do pokojowego uregulowania spornych problemów międzynarodowych, do pokojowego współistnienia i współzawodnictwa państw o różnych ustrojach społecznych.

Za towarzyszem Malenkowem możemy powtórzyć:

„Jesteśmy przekonani, że w pokojowym współzawodnictwie z kapitalizmem, socjalistyczny system gospodarki będzie z roku na rok coraz dobitniej wykazywał swą wyższość nad kapitalistycznym systemem gospodarki”.

Genialna praca towarzysza Stalina, analizująca sytuację międzynarodową i nie dające się pogodzić sprzeczności międzyimperialistyczne w okresie pogłębiającego się kryzysu całego systemu kapitalistycznego, wykazuje z żelazną logiką, że sprzeczności te rodzą tendencje do wojny między imperialistami. Ta analiza towarzysza Stalina niewątpliwie będzie dodatkowym bodźcem dla jeszcze szerszego rozwoju walki milionów ludzi w całym świecie pod sztandarem obrony pokoju.

Sprzeczności w obozie imperializmu

Warto podkreślić, że w okresie XIX Zjazdu i bezpośrednio po Zjeździe, nie tylko prasa postępową ale również prasa burżuazyjna musiała wielokrotnie przyznać — wprawdzie w słowach pełnych złe maskowanego strachu — że uparte fakty potwierdzają i ilustrują tezy Stalina o nie dających się pogodzić sprzecznościach w obozie imperialistycznym.

Paris Presse zamieszcza artykuł senatora RPF — Debre, poświęcony rozbieżnościom w lonie obozu kapitalistycznego. „Przemówienie Stalina każe nam zastanowić się nad wyborem, który stał przed Zachodem i którego Zachód dokonał w sposób niekorzystny. Droga, którą idziemy dotychczas, prowadzi nas do katastrofy. Zmieramy ku katastrofie Francji, która nie jest w stanie sama walczyć przeciw swym wrogom w Indochinach, przeciw swym sprzymierzeńcom w Afryce Północnej i przeciw swym niemieckim partnerom w Europie.”

Zbliżamy się ku wzmożonej izolacji Wielkiej Brytanii, ku rozszerzeniu wpływów amerykańskich na naszych terytoriach zamorskich i ku protektoratowi USA nad Europą.

Spadek poziomu życia narodów europejskich w porównaniu z poziomem życia w USA stanowiąc będzie dodatkową przyczynę naszej słabości.

Trzeba się liczyć z politycznymi emocjami, które są mocniejsze od interesów.

Naprawdę łatwo może się okazać, że Stalin miał rację”.

Korespondent AFP pisze: „Oświadczenie gen. Ramcke i aktywność byłych członków SS wywołały wielkie poruszenie w kołach parlamentarnych Wielkiej Brytanii. W tamtejszych kołach z wielkim niepokojem obserwuje się rozwój sytuacji zarówno w zakresie niemieckiej polityki wewnętrznej jak i w zakresie stosunków handlowych z zagranicą.”

Zjazd w Werdenu, który nastąpił po przyznaniu odszkodowania Kropowi i odrodzeniu się niemieckiej konkurencji, godzącej boleśnie w Wielką Brytanię, powoduje, iż prasa brytyjska żąda zajęcia konkretnego stanowiska wobec problemu niemieckiego.

Prowadzi to do tego, iż koła parlamentarne oraz szeroka opinia publiczna wykazują coraz większe zrozumienie dla obaw francuskich w stosunku do Niemiec”.

Deputowany J. Reeves, który należy do Komitetu Wykonawczego Labour Party, oświadczył, korespondentowi AFP, iż: „czy się to komu podoba czy nie przebieg zjazdu w Werdenu stanowi ilustrację tezy Stalina iż imperialistyczne sprzeczności w obozie mocarstw zachodnich mogą spowodować rozbięcie sojuszu atlantyckiego”.

Można by mnożyć przykłady złego humoru i złego samopoczucia burżuazyjnych dziennikarzy i polityków, ale myślę, że wystarczy ograniczyć się do zaznaczenia, iż bieg wypadków historycznych zmusił wrogów do jeszcze bardziej jaskrawych stwierdzeń, że Stalin i KPZR słusznie przewidywali ten bieg wypadków — mówili prawdę. Oczywiście dla imperialistów bardzo gorzki będzie smak tej prawdy.

Analiza sytuacji międzynarodowej, dana przez XIX Zjazd, ma ogromne znaczenie dla wszystkich partii komunistycznych i robotniczych, ułatwi im ich praktyczną, codzienną walkę o pokój, o mobilizację mas pod sztandarami obrony niezawisłości narodowej i demokratycznych praw ludu.

„Brygady szturmowe”

Wyjątkowe historyczne znaczenie dla międzynarodowego ruchu robotniczego mają genialne wskazania towarzysza Stalina, który w przemówieniu na Zjeździe jasno określił zadania i kierunek pracy partii komunistycznych i robotniczych oraz ruchów postępowych i wyzwolczych w całym świecie.

Towarzysz Stalin wykazał, jak nierozważnie spłata się polityka Związku Radzieckiego z obroną pokoju, a walka mas robotniczych i chłopskich, popierających pokojową politykę Związku Radzieckiego z obroną ich własnych narodowych interesów.

„Ta szczególna cecha wzajemnego poparcia — mówił towarzysz Stalin — tłumaczy się tym, że interesy naszej partii nie tylko nie są sprzeczne, lecz przeciwnie, pokrywają się całkowicie z interesami milijonów pokój narodów. Co się tyczy Związku Radzieckiego, to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie”.

Analizując warunki obecnego okresu walki partii komunistycznych i robotniczych, towarzysz Stalin ze szczególną siłą podkreślił ich zadania w walce o prawa narodów i w walce o demokratyczne prawa ludu.

44 delegacje zagraniczne, uczestniczące na Zjeździe i miliony członków partii komunistycznych i robotniczych na całym świecie, wchłaniały słowa towarzysza Stalina, wskazujące, że jedynie partie komunistyczne mogą dziś podnieść porzucony przez burżuazję sztandar swobod burżuazyjno - demokratycznych i sztandar niepodległości narodowej i suwerenności narodowej.

Towarzysz Stalin wskazał, że partie komunistyczne i robotnicze w krajach kapitalistycznych mogą wzorować się na przykładach Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, pracując i walcząc przeciw na wskroś reakcyjnej burżuazji w znacznie łatwiejszych warunkach, aniżeli walczyła partia bolszewików. Słowa wielkiego wodza międzynarodowego proletariatu tchnęły niewzruszoną wiarą i zaszczepiały set-

kom milionom ludzi tę niewzruszoną wiarę, że przyszłość należy do partii komunistycznych i robotniczych, że „brygady szturmowe” będą powstawały w coraz to nowych krajach, tak jak już powstały na ogromnym obszarze od Chin i Korei do Czechosłowacji i Węgier.

Potężnym echem w całym świecie rozległy się słowa towarzysza Stalina:

„Niech żyje pokój między narodami! Precz z podżegaczami wojennymi!”

Zadaniem z poprzednich zjazdów WKP(b) nie miało tak ogromnego międzynarodowego znaczenia i nie podkreślało tak dobitnie, jak XIX Zjazd kierowniczej międzynarodowej roli Związku Radzieckiego w walce o pokój i postęp, o prawa ludu i niepodległość narodów.

Z wystąpienia delegatów Zjazdu przebiegało głębokie poczucie odpowiedzialności Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego nie tylko za państwową politykę Związku Radzieckiego na terenie międzynarodowym, ale również odpowiedzialności wobec bratnich partii komunistycznych i robotniczych. Partie te uczą się na przykładach Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i widzą w Kraju Rad czołową brygadę szturmową światowego ruchu rewolucyjnego, z największym zaufaniem odnoszą się do słów partii Lenina i Stalina, gdyż praktyka wielu lat przekonała międzynarodowy ruch robotniczy, że słowa te są nieomylnym kompasem, pozwalającym orientować się w labiryncie trudnych i skomplikowanych wypadków życia międzynarodowego, są niezastąpioną pomocą w pracy i walce tych partii o pokój i postęp, o swobody demokratyczne i niepodległość własnego narodu.

Na Zjeździe operowano często faktami i cyframi, bez szczegółowych komentarzy, ale wymowa tych faktów i cyfr posiadała tak nieodpartą siłę przekonywania, że działała jak najlepszy propagandysta.

Towarzysz Beria demaskował awanturczą politykę imperialistów amerykańskich i spokojnie przestrzegał: „Kryzys ekonomiki Stanów Zjednoczonych nadszedł nieubłagannie, nie zdołają mu zapobiec żadne wybiegi ani awanturcze poczynania rekinów finansowych.”

Przypomniawszy wycięg zbrojeń, przystosowując całą swą ekonomikę do celów przygotowań wojennych, lekają się pokoju więcej niż wojny, chociaż nie ulega wątpliwości, że jeżeli rozpętają wojnę, przyspieszą jedynie swoje bankructwo i swą zagładę...”

„Tylko beznadziejni głupcy mogą przypuszczać, że prowokacjami można zastraszyć ludzi radzieckich...” Z niezachwianym spokojem naród radziecki kontynuuje swą twórczą, pokojową pracę”.

„Wierzy on niezlomnie w siłę i potęgę swego państwa i swojej armii, zdolnej do zadania druzogoczącego ciosu tym, którzy ośmieli się napisać na naszą ojczyznę — swojej armii, zdolnej do odebrania im na zawsze ochoty do zamachów na granice Związku Radzieckiego”.

Równocześnie towarzysz Beria przytaczał cyfry, ilustrujące potężny, wszechstronny rozwój Związku Radzieckiego, historyczne sukcesy stalinowskiej polityki narodowościowej, szczególnie szybki rozwój radzieckich republik wschodnich — uzbekickiej, kazachskiej, kirgiskiej, turkmeńskiej i tadżyckiej.

„Produkcja wielkiego przemysłu tych republik w okresie od 1928 r. do 1951 r. wzrosła 22-krotnie, podczas gdy w całym ZSRR wzrosła ona w tymże czasie 16-krotnie”.

W pięciu wymienionych republikach „liczących razem około 17 milionów mieszkańców, produkuje się trzy razy więcej energii elektrycznej niż w Turcji, Iranie, Pakistanie, Egipcie, Iraku, Syrii i Afganistanie, liczących łącznie 156 milionów mieszkańców”.

„Pod względem technicznego wyposażenia gospodarki rolnej — mówi dalej towarzysz Beria — radzieckie republiki wschodnie stoją znacznie wyżej od najbardziej rozwiniętych krajów kapitalistycznych Europy”.

Niepodobna przytoczyć tu wszystkich argumentów z niezwykłą bogactwem w treść przemówienia towarzysza Berii, nie chciałbym jednak pominać cytatu, ilustrującego rozwój szkolnictwa wyższego.

„W chwili powstania władzy radzieckiej było w naszym kraju 96 wyższych uczelni, które poza niezbędnymi wyjątkami, znajdowały się w najważniejszych ośrodkach Rosji. Na uczelniach tych studiowało 117 tysięcy osób,

W chwili obecnej jest w ZSRR 887 wyższych uczelni, w których studiuje 1400 tysięcy osób. Na Ukrainie kształcą się 216 tysięcy studentów, w radzieckich republikach Azji Środkowej — 104 tysiące, w republikach zakaukaskich — 80 tysięcy, na Białorusi — 35 tysięcy, w nadbałtyckich — 37 tysięcy.

Pod względem rozwoju szkolnictwa wyższego republiki radzieckie znacznie wyprzedziły nie tylko zagraniczne kraje Wschodu lecz i kraje Europy Zachodniej”.

Myślę, że zwłaszcza nasi propagandziści i agitatorzy winni szczególnie analizować takie wystąpienia na XIX Zjeździe jak np. towarzyszy Berii, Mikołajowa, Susłowa, Poskrebyszewa i uczyć się u nich, jak należy operować materiałem faktycznym, jak pokazywać twórczą siłę socjalizmu na konkretnych przykładach, jak obezwładniać i zmuszać do milczenia wroga propagandę przez właściwy dobór i umiejętne wykorzystanie pozornie suchych cyfr i faktów.

Należy również wykorzystać w naszej propagandzie liczne już, pełne beznadziejnej wściekłości i złe maskowane melancholii artykuły prasy burżuazyjnej, która nie jest w stanie ukryć swego głębokiego zaniepokojenia w obliczu cyfr i faktów, podanych na Zjeździe, ilustrujących dotychczasowy, potężny rozwój Związku Radzieckiego, który na przykład w dziedzinie produkcji przemysłowej już w 1951 r. produkował z górą dwukrotnie więcej, niż w przedwojennym roku 1940.

Jakże nieoparte a fatalne dla imperializmu wnioski muszą nasuwać się każdemu rzetelnemu badaczowi, każdemu patriocie, który pragnie szczęścia i rozwoju swego kraju, gdy porównuje cyfry, przytoczone w referacie towarzysza Malenkowa, ilustrujące rozwój produkcji przemysłowej Związku Radzieckiego, która w okresie od 1929 do 1951 roku wzrosła niemal 13-krotnie, podczas gdy w Stanach Zjednoczonych, które przecież nie znalazły niszczących następstw drugiej wojny światowej, a na odwrót, wzbogaciły się na tej wojnie, wzrost produkcji w porównywanym okresie jest zaledwie dwukrotny, mimo oddziaływania tzw. koreańskiej koniunktury wojennej.

W Anglii wzrost produkcji przemysłowej w omawianym okresie wynosi tylko 60 proc., a we Francji tylko 4 proc.

Czyż można się dziwić melancholijnym komentarzom francuskiego dziennikarza burżuazyjnego „le Monde”, albo np. nowojorskiego korespondenta dziennika „Combat”, który zestawiając podane przez towarzysza Malenkowa cyfry produkcji radzieckiej i amerykańskiej zwraca uwagę na „niepokojącą z punktu widzenia amerykańskiego różnicę między tempem wzrostu produkcji w obu krajach”.

Z dumą mówią ludzie radzieccy, a wraz z nimi ludzie pracy całego świata, o osiągniętych dotychczas rezultatach gospodarki socjalistycznej, o 300 milionach ton rocznego wydobycia węgla, 35 milionach ton stali, 8 miliardach pudów zboża, o potężnym, wszechstronnym rozwoju przemysłu i rolnictwa socjalistycznego.

Ale naród radziecki, naród przygotowujący stopniowe przejście od socjalizmu do komunizmu, nie zadowolona się dotychczasowymi rezultatami, tworzy nowe gigantyczne plany i realizuje je równie pomyślnie, jak poprzednie plany pięcioletnie.

Uchwalone na XIX Zjeździe wytyczne do pięcioletniego planu pięcioletniego, ilustrują pokojową, twórczą pracę i politykę Związku Radzieckiego, stanowią potężny bodziec, mobilizujący wysiłek ludzi radzieckich dla osiągnięcia pięknych, szlachetnych celów nowego planu 5-letniego, a równocześnie stanowią wspaniały przykład dla krajów demokracji ludowej, dla wszystkich ludzi dobrej woli w całym świecie, przykład, co może osiągnąć społeczeństwo ludzkie, wyzwolone z pęt kapitalizmu, nie znające przeciwnostw klasowych, kierowane wielkimi ideami marksizmu - leninizmu.

Cyfrę planu pięcioletniego wspaniale ilustrują jak KPZR zastosowanie w praktyce odkryte przez towarzysza Stalina podstawowe prawo gospodarki socjalistycznej, tj. „zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki”.

(Dokończenie na str. 4)

Wykorzystać nauki XIX Zjazdu KPZR dla podniesienia

politycznej i organizacyjnej pracy partii

Referat sekretarza KC PZPR Edwarda Ochaba

(Dokończenie ze str. 3)

O problemach gospodarczych XIX Zjazdu będzie mówił szczegółowo towarzyszy Mazur, pragnącym jednak podkreślić ważne zadania naszych propagandystów, którzy w swojej codziennej pracy winni umiejętnie wykorzystywać ten potężny ładunek emocjonalny, ten potężny bodziec do walki o nasz własny plan, jaki zawarty jest w cyfrach nowego radzieckiego planu pięcioletniego i w genialnej pracy towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Potężny bodziec dla rozwoju postępowej literatury i sztuki

Szczególną uwagę należy zwrócić na fakt, że obok problemów gospodarczych na XIX Zjeździe omawiano i analizowano bodaj szerzej, niż kiedykolwiek przedtem problemy wszechstronnego rozwoju nauki, kultury i sztuki socjalistycznej.

Z dumą mówią ludzie radzieccy o swych historycznych osiągnięciach w tej dziedzinie, ale nie zachylają się swymi sukcesami, lecz na odwrót poddają je krytycznej analizie, wskazują na dotychczasowe braki i niedociągnięcia, mobilizują siły do przezwyciężenia tych braków.

W swym referacie towarzyszy Małenkowa podkreślił, że wydatki na oświatę wzrosły z 22,5 miliarda rubli w 1940 roku do 57,3 miliarda rubli w 1951 r., a liczba kształcących się w ZSRR osiągnęła 57 milionów osób, czyli prawie 8 milionów więcej niż w 1940 roku.

Liczba uczniów w uczelniach technicznych i innych średnich szkołach specjalnych wzrosła w tym okresie o 40 proc., a liczba studentów na wyższych uczelniach o 67 proc.

Wydatki państwowe na rozwój nauki w latach 1946—51, wyniosły z górą 47 miliardów rubli.

W chwili obecnej czynnych jest w Związku Radzieckim 368 tys. bibliotek wszelkich typów a roczny nakład książek osiągnął cyfrę 800 mln. egz., to jest, wzrósł 1,8 raza w porównaniu z 1940 r.

„Było to jednak niesłychanie — mówi towarzyszy Małenkowa — gdybyśmy, dostrzegając wielkie sukcesy, nie widzieli poważnych niedociągnięć rozwoju naszej literatury i sztuki. Idzie o to, że mimo znacznych sukcesów w rozwoju literatury i sztuki poziom ideowo-artystyczny wielu utworów wciąż jeszcze nie jest dostatecznie wysoki”.

„Należy liczyć się z tym, że ideologiczny i kulturalny poziom człowieka radzieckiego wzrósł niezmiernie, że partia kształtuje jego smak estetyczny na podstawie najlepszych utworów literatury i dzieł sztuki.

Ludzie radzieccy nie cierpią szarżyzny, bezideowości, fałszu i stawiają twórczości naszych pisarzy i artystów wysokie wymagania. Pisarze nasi i artyści powinni w swych utworach pletnować wady, niedociągnięcia, zjawiska chorobliwe, pokutujące w społeczeństwie, powinni ukazywać w pozytywnych artystycznych obrazach ludzi nowego typu w całym blasku ich godności ludzkiej i w ten sposób przyczynić się do kształtowania w ludziach naszego społeczeństwa charakterów, nawyków, przyzwyczajenia, wolnych od wypaczeń i wad zrodzonych przez kapitalizm.

Tymczasem w naszej radzieckiej beletryście, w dramaturgii, podobnie jak w kinematografii brak dotychczas takiego rodzaju twórczości artystycznej jak satyra...

Nasza literatura i sztuka radziecka powinna śmiało ujawniać życiowe sprzeczności i konflikty, umiejętnie posługiwać się bronią krytyki jako jednym z skutecznych środków wychowania.

Siła i znaczenie sztuki realistycznej polega na tym, że może ona i powinna wykrywać i ukazywać wysokie walory moralne oraz typowe, pozytywne cechy charakteru prostego człowieka, malować jego wyrazisty obraz artystyczny, godny tego, aby stał się dla ludzi przykładem i wzorem do naśladowania”.

„Nasi malarze, literaci, pracownicy sztuki w swej twórczej pracy nad obrazem artystycznym pamiętać powinni stale, że typowe jest nie tylko to, co się spotyka najczęściej, lecz to, co najpełniej i z naj-

większą ostrością wyraża istotę danej siły społecznej.

W ujęciu marksistowsko-leninowskim to, co typowe nie oznacza bynajmniej jakiejś średniej statystycznej. Typowość odpowiada istocie danego zjawiska społeczno-historycznego, nie jest zaś po prostu zjawiskiem najbardziej rozpowszechnionym, najczęściej się powtarzającym, powszednim.

Świadome przejawianie, wyostrenie obrazu nie wyklucza typowości, lecz w pełniejszej mierze ujawnia ją i podkreśla.

Typowość stanowi podstawową sferę przejawiania się partyjności w sztuce realistycznej. Problem typowości jest zawsze problemem politycznym”.

Przytoczyłem ten obszerny cytat z przemówienia towarzysza Małenkowa ze względu na jego ogromną wagę również dla naszego polskiego życia kulturalnego, dla naszej walki o realizm socjalistyczny w sztuce.

Z największą uwagą winni przestudiować i wyciągnąć wnioski dla zastosowania w naszej polskiej praktyce nasi pisarze, plastycy, pracownicy sztuki.

I do naszych polskich twórców stosują się słowa towarzysza Małenkowa:

„Wysokie i szlachetne zadania, stojące przed pracownikami literatury i sztuki można rozwiązać pomysłynie jedynie wówczas, jeśli wydamy zdecydowaną walkę tandenciarstwu w pracy naszych artystów i literatów, jeśli z dzieł literatury i sztuki wypłeni się bezlistośnie fałsz i zgniliznę.

Ogromne obowiązki ciążyą na naszych pracownikach literatury i sztuki w wielkiej walce o troskliwe pielegnowanie tego, co jest nowe i promienne w naszym życiu społecznym, i o karcowanie tego, co zmurszałe obumarle.

Obowiązkiem naszych pisarzy artystów, kompozytorów, pracowników kinematografii jest głębiej poznać życie społeczeństwa radzieckiego, tworzyć wielkie dzieła artystyczne, godne naszego wielkiego narodu”.

Jeśli w stosunku do wielkiej i przodującej ludzkości literatury radzieckiej, partia Lenina i Stalina stawia coraz wyższe wymagania, przeprowadza tak surową krytykę, jakie wielki potrzebny jest wysiłek, pasja i męstwo ze strony naszej inteligencji twórczej, naszych polskich pisarzy i artystów, aby przezwyciężyć cięższe jeszcze na nas dziedzictwo starej kapitalistycznej przeszłości, przezwyciężyć wszelkie pozostałości formalizmu i naturalizmu, zerwać zdecydowanie z wszelkim schematyzmem i tandetą, pojąć śmiało i konsekwentnie ślady przodujących radzieckich twórców, zastosować twórczo w naszej polskiej praktyce głębokie stalinowskie wskazania, dane przez XIX Zjazd.

Wystąpienia na XIX Zjeździe radzieckich literatów towarzyszy Fiediejewa i Korniejczuka wykazały, że apel partii znajduje pełne zrozumienie w środowisku radzieckiej inteligencji twórczej, a zwłaszcza w jej czołowym oddziale jakimi stanowią pisarzy radzieckich.

Towarzysze ci mówili krytycznie i samokrytycznie o własnej działalności i o błędach w dotychczasowej pracy związku literatów, całkownie solidaryzując się z referatem towarzysza Małenkowa, a równocześnie dając wyraz głębokiej wierze, ożywiającej pisarzy i artystów radzieckich, że potrafią sprostać zadaniom stawianym przez partię, że potrafią z honorem wypełnić swój obowiązek wobec narodu radzieckiego.

Nie ulega wątpliwości, że XIX Zjazd będzie również potężnym i ożywym bodźcem dla dalszego wszechstronnego rozwoju sztuki radzieckiej, a tym samym dla rozwoju postępowej literatury i sztuki w całym świecie.

Oreż krytyki i samokrytyki

Problem krytyki i samokrytyki, zarówno w dyskusji przedzjazdowej jak i na samym Zjeździe, był jednym z tych problemów, które mądra partia poświęciła szczególnie dużo uwagi. Znalazło to swój wy-

raz w dyskusji nad projektem nowego statutu, jak również w licznych krytycznych i samokrytycznych wystąpieniach delegatów. Na podkreślenie zasługuje fakt, że bardzo liczni delegaci wystąpili z ostrą krytyką działalności poszczególnych ministerstw, nie owijając prawdy w bawełnę, nie szukając dyplomatycznych sformułowań, przeciwnie, krytykując ostro i twardo ale zawsze w oparciu o konkretny i sprawdzony materiał faktyczny.

Te krytyczne wystąpienia licznych delegatów Zjazdu były jeszcze jednym dowodem kierowniczej roli partii w całym życiu społeczeństwa i państwa radzieckiego, a zarazem dowodem wysokiego poczucia odpowiedzialności za pracę aparatu państwowego.

Kierownicy wydziałów naszego KC i sekretarze naszych Komitetów Wojewódzkich winni i pod tym względem wyciągnąć dla siebie praktyczne wnioski, głębiej wnikając w pracę aparatu państwowego, krytykując i pomagając towarzyszą na kierowniczych stanowiskach w aparacie państwowym, pamiętając, że partia ponosi odpowiedzialność za pracę tego aparatu na wszystkich szczeblach.

Dyskusja na Zjeździe, zwłaszcza dyskusja nad projektem nowego statutu partii, podkreśliła wysokie wymagania moralne, stawiane na obecnym etapie walki o komunizm, przez partię i przez całe społeczeństwo radzieckie członkom partii, wykazała też wysokie poczucie odpowiedzialności aktywno partyjnego za każde wypowiedziane słowo, zwłaszcza słowo wypowiedziane z trybuny Zjazdu.

Popularność, szacunek i wysoka pozycja w życiu społecznym nie chroni członka partii przed krytyką, a przeciwnie, wymaga od niego tym większego poczucia odpowiedzialności i tym głębszego samokrytycyzmu.

Statut KPZR

Uchwalony na XIX Zjeździe nowy statut Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego jest wspólnym dokumentem stalinowskim, mającym również ogromne znaczenie międzynarodowe. Niewątpliwie będziemy szczegółowo studiować w naszym systemie szkolenia partyjnego i na wszystkich szczeblach kierownictwa partyjnego ten doniosły dokument, aby pamiętając oczywiście o różnicach etapów rozwojowych, wyciągnąć — oczywiście nie mechanistycznie, również wskazówki dla nas, dla Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, dla wychowania członków naszej partii.

Każdy członek PZPR winien głęboko przemyśleć Statut KPZR, a zwłaszcza trzeci punkt Statutu, mówiący o obowiązkach członka partii. Punkt ten pozwolił sobie przytoczyć w obszernym streszczeniu:

„Członek partii jest obowiązany: ze wszelki miar strzec jedności partii...”

Być aktywnym bojownikiem o wykonanie uchwał partii...”

Bierny i formalny stosunek komunistów do uchwał partii osłabia bojowość partii i dlatego jest nie do pogodzenia z pozostawianiem w jej szeregach;

Codziennie umacniać więź z masami, a w porę reagować na pragnienia i potrzeby ludzi pracy, wyjaśniać bezpartyjnym masom sens polityki i uchwał partii...”

Pracować nad podniesieniem poziomu swego umiędzynarodowienia, nad opianowaniem podstaw marksizmu leninizmu;

Przestrzegać dyscypliny partyjnej i państwowej, obowiązującej w równym stopniu wszystkich członków partii...”

Rozwijać samokrytykę i oddolną krytykę, ujawniać braki w pracy i walczyć o ich usunięcie, walczyć przeciwko pomysłowości na pokaz i upajaniu się sukcesami w pracy.

Thumienie krytyki jest wielkim złem. Ten, kto tłum krytykę, zastępuje ją efekciarstwem i wychwalaniem, nie może znajdować się w szeregach partii.

Członkowi partii nie wolno zatajać złego stanu rzeczy, zamykać oczu na niewłaściwe postępowanie

wyrządzające szkodę interesom partii i państwa...”

Członek partii jest obowiązany: „Być szczerym i uczciwym wobec partii, nie dopuszczać do zatajania i wypaczenia prawdy...”

Przestrzegać tajemnicy partyjnej i państwowej, zachowywać czujność polityczną, pomnażać czujność komunistów niezbędna jest na każdym odcinku i w każdej sytuacji...”

Na każdym stanowisku, powierzonym przez partię, nieugięcie realizować wskazania partii o właściwym doborze kadr według ich kwalifikacji politycznych i fachowych.

Naruszanie tych wskazań, kierowanie w doborze pracowników względami komuterstwa, sympatii osobistej, ziomkostwa lub pokrewieństwa jest nie do pogodzenia z pozostawianiem w partii”.

Te jasne i proste, głębokie i surowe stalinowskie słowa o obowiązkach członków partii, budującej komunizm niewątpliwie będą wytyczną i bodźcem do podniesienia na wyższy poziom również naszej polskiej praktyki partyjnej.

Ze wskazań Statutu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, o wychowaniu członków społeczeństwa w duchu internacjonalizmu i ustanowienia braterskiej więzi z masami pracującymi wszystkich krajów oraz z dyskusji zjazdowej, przejęonej tym głębokim poczuciem internacjonalizmu, który zawsze cechował partię Lenina i Stalina, będziemy czerpać naukę, aby jeszcze bardziej zwiększyć wysiłki nad pogłębieniem wychowania członków Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i całego polskiego ludu pracującego w duchu internacjonalizmu, nierozdzielnie związanego z głęboko pojętym patriotyzmem.

Józef Stalin — wodzem całej postępowej ludzkości

Ze szczególną siłą należy podkreślić nieznana w dziejach granitową monolitowość KPZR, skupienie wokół stalinowskiego kierownictwa, ożywiającej jedną myślą i jedną wolą.

„Zjazd — mówi towarzyszy Bierut — uwypuklił z niezwykłą siłą nie tylko potężną i niewzruszoną zwarłość i monolitowość wielkiej, 7-milionowej partii Lenina-Stalina, ale i jej najgłębszy i wzruszający w swym wyrazie patriotyzm, ofiarność i żelazną wolę w pracy nad rozbudową siły, dobrobytu i kultury społeczeństwa radzieckiego”.

„Obrazy Zjazdu — mówił w końcowym przemówieniu towarzyszy Woroszyłow — były wymowną manifestacją najgłębszego zaufania naszej partii do stalinowskiego kierownictwa, gorącej miłości i bezgranicznego przywiązania do wielkiego wodza i nauczyciela — towarzysza Stalina”.

Trudno opisać w słowach te niezliczone dowody głębokiej miłości, wdzięczności i podziwu dla wielkiego Stalina, które mogliśmy obserwować na Zjeździe, podobnie jak wszyscy inni uczestnicy Zjazdu, przeżywając z głębokim wzruszeniem każde jego zjawienie się na sali obrad, ciesząc się jego dobrym zdrowiem i pogodnym humorem, słuchając jego jasnych, spokojnych słów, oświeclających drogi rozwoju i zadania międzynarodowego ruchu robotniczego.

Na sali obrad byli obecni przedstawiciele wszystkich narodów Związku Radzieckiego i 44 delegacji zagraniczne, a wszyscy ci reprezentanci 100 narodów z jednoką miłością i oddaniem witali wielkiego wodza narodów towarzysza Stalina.

Jego postać, jego imię ze szczególną siłą łączyły wszystkich nas. Na Zjeździe odczuliśmy szczególnie głęboko, że towarzyszy Stalin, wielki wódz narodów radzieckich, jest zarazem wodzem duchowym wszystkich wywołanych narodów, wszystkich proletariatusy świata, całej postępowej ludzkości.

Polska „brygada szturmowa”

Delegaci Zjazdu z uwagą śledzili każdy krok i gest towarzysza

Stalina, gratulowali naszej polskiej delegacji, że towarzyszy Bierut był obecny, gdy towarzyszy Bierut jako pierwszy spośród przewodniczących delegacji zagranicznych witał Zjazd w imieniu PZPR, podkreślali z sympatią, że towarzyszy Bulganin mówiąc o sojusznicych armiach, które w okresie wojny przeciw hitlerowskiemu faszystom mężnie walczyły u boku Armii Radzieckiej, na pierwszym miejscu w ciepłych słowach wspominał „okryte chwałą Wojsko Polskie i Korpus Czechosłowacki”, co Zjazd przyjął gorącymi oklaskami.

Stosunek gospodarzy radzieckich do naszej polskiej delegacji, podobnie zresztą jak do wszystkich delegacji zagranicznych, był wyjątkowo ciepły, serdeczny i troskliwy.

Niech mi wolno będzie z tej trybuny w ślad za towarzyszem Bierutem, który przesłał podziękowania naszym braciom radzieckim bezpośrednio po powrocie delegacji do Warszawy jeszcze raz gorąco podziękować Komitetowi Centralnemu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i wszystkim towarzyszą radzieckim, którzy tak wiele serca, troski i sympatii okazali delegacji PZPR.

Towarzyszy Stalin w swym historycznym przemówieniu na XIX Zjeździe z dumą stwierdził, że radziecka „brygada szturmowa” światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego nie walczy już dziś w osamotnieniu, gdyż obok niej powstały obecnie nowe brygady szturmowe w postaci krajów ludowo-demokratycznych.

My, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, jesteśmy wraz z całym wyzwolonym narodem polskim jedną z tych „brygad szturmowych”, przy czym jesteśmy brygadą walczącą na odcinku strategicznym doniosłym i szczególnie ważnym imperializmowi anglo-amerykańskiemu i zachodnio-niemieckiemu, przez wszystkich tych, którzy nie mogą strawić naszych granic na Odrze i Nysie i z tęsknotą wspomínają te czasy, gdy Polskę rzadzili harriarmanowie, dewey'e, von plessy i donnarsmarkci, dnem i nocą ujadają przeciw naszemu radowi robotniczo-chłopskiemu i przeciw przyjaźni polsko-radzieckiej.

Uczestnicząc w pracach XIX Zjazdu, czuliśmy szczególnie wyraźnie te wielką odpowiedzialność, jaka ciąży na polskim ruchu robotniczym, na Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na polskiej brygadzie szturmowej, która pragnie z honorem wypełnić swe zadanie u boku czołowej, radzieckiej brygady szturmowej w walce o pokój i wolność narodów, o socjalizm i komunizm.

Wykorzystajmy nauki XIX Zjazdu w codziennej pracy

Zadanie nasze spełnimy tym lepiej, im głębiej i gruntowniejsze studiujemy ogromny dorobek XIX Zjazdu, im lepiej urobimy szereg naszej partii w ostry stalinowski oreż, który daje nam XIX Zjazd.

Wpływ obrad i uchwał XIX Zjazdu na Polskę, podobnie jak na inne republiki ludowe i na wszystkie kraje świata, jest olbrzymi.

Słowa towarzysza Stalina i uchwały Zjazdu podniosły w masach pracujących całego świata poczucie ich potężnej siły, ugruntowały niewzruszoną wiarę w pełne i ostateczne zwycięstwo. Wpływ XIX Zjazdu na polskie masy pracujące przejawiał się w wielką siłą w końcowym okresie naszej kampanii wyborczej i niewątpliwie w ogromnym stopniu wpłynął na to wielkie historyczne zwycięstwo, jakie odniósł naród polski nad imperialistami i ich agenturami w dniu 26 października.

Wskazania XIX Zjazdu winniśmy w pełni wykorzystać w naszej codziennej praktyce, w pracy politycznej, ideologicznej, gospodarczej i organizacyjnej.

Pomogą one w najbliższych tygodniach należyście przygotować

wielką kampanię polityczną w związku z Kongresem Narodów w obronie pokoju, który odbędzie się w Wiedniu w grudniu br.

Zjazd wzbogacił naszą wiedzę o Związku Radzieckim, pogłębił naszą miłość i wdzięczność dla wielkiej partii Lenina i Stalina, dał naszym propagandystom i agitatorom setki nowych argumentów, które winniśmy w pełni wykorzystać w nadchodzącym Miesiącu Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, jeszcze bardziej umacniając wiecezność, nienaruszalną granitową jedność i przyjaźń z naszym wyzwolicielem, Związkiem Radzieckim, czołową brygadą szturmu światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego, ostoją pokoju światowego.

Uchwały i wskazania XIX Zjazdu będą dla nas nieocenioną pomocą w walce o wykonanie napiętych, trudnych zadań naszego 6-letniego planu gospodarczego.

Ożywczy wpływ XIX Zjazdu na polskie masy pracujące przejawiał się już w szerokiej kampanii zobowiązań, podejmowanych przez robotników, chłobów i intelektualistów Polski na cześć Zjazdu KPZR.

Redakcja naszych organów teoretycznych, Instytut kształcenia kadr naukowych, wydziały ideologiczne Komitetu Centralnego PZPR winny w oparciu o bogactwo materiałów zjazdowych, a zwłaszcza w oparciu o genialną pracę towarzysza Stalina, przystąpić do głębszego rozpracowania szeregu zagadnień teoretycznych.

Sądzę jednak, że należy podkreślić wyjątkowe znaczenie, jakie dla partii będzie miało spopularyzowanie stalinowskiej nauki o warunkach wstępnych, niezbędnych dla realizacji komunizmu.

Poznanie tych wspaniałych perspektyw komunizmu, które w naszych oczach przyoblekają się w Związku Radzieckim w ciało i krew, pogłębi również w polskich masach pracujących wiarę w potężną siłę twórczą Związku Radzieckiego i całego międzynarodowego ruchu robotniczego, przyspieszy również nasz marsz naprzód, nasze budownictwo socjalistyczne.

Jeszcze raz pragnę podkreślić wyjątkowe znaczenie, jakie dla naszej pracy partyjnej będzie miało przestudiowanie i wyciągnięcie wszystkich wniosków ze wspaniałego, głębokiego dokumentu stalinowskiego, jakim jest uchwalony na XIX Zjeździe statut Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Uczmy się pod przewodem towarzysza Bieruta tak bić wroga klasowego jak wskazuje towarzyszy Stalin

Wskazania XIX Zjazdu to potężny reflektor, oświetlający drogi rozwojowe narodów Związku Radzieckiego, krajów demokracji ludowej i całej ludzkości, to zarazem niezawodna, ostia, stalinowska broń, którą również na naszym polskim odcinku wielkiego międzynarodowego frontu walki klasowej winniśmy się nauczyć walczyć po mistrzowsku, aby pod kierownictwem naszego Komitetu Centralnego, pod przewodem towarzysza Bieruta, bić wroga klasowego celnie i bezlitośnie, bić go tak, jak nas uczy towarzyszy Stalin.

Wskazania i nauki XIX Zjazdu będą wyzwalać twórczą energię mas ludowych we wszystkich krajach, będą i w Polsce Ludowej potężnym bodźcem przyspieszającym budownictwo społeczeństwa socjalistycznego, będą również dla partii przykładem jak cała praca partyjna winna być przepełniona socjalistyczną troską o człowieka, o wyzwolenie w duszach ludzkich wszystkiego co piękne, twórcze, patriotyczne i szlachetne, o wychowanie nowego człowieka i wykucie nowego, socjalistycznego narodu na zawsze zjednoczonego wspólnością walki i idei z braćmi narodami Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, o zwiększenie naszego narodowego wkładu w wielkie międzynarodowe dzieło pokoju i wolności narodów,

Wschód słońca — godz. 6.41 Zachód słońca — godz. 15.58

Spacerkiem WROCŁAWIU

Tata płaci! DZIECI od lat 3 do 7 płać 15 groszy... Trzeci mężczyzna legitymujący się niemniej podziwiał wielkim nadaniem się i wypalił konduktorowi: Cio mi pan gówę ziaulaca...

Gdzie jest „Kosmos”? OD KILKU lat na okładkach „Wszczęściwa” czasopisma Polskiego Towarzystwa Przyrodniczego im. Kopernika...

Początkowo nasz Czytelnik miał nawet zamiar przedsięwziąć międzyplanetarną podróż...

Potrzebny ekwipunek BYWATELE udający się na obejrzenie filmów w kinie „Przodownik” winni zabierać ze sobą taki sam ekwipunek jak członkowie ekspedycji...

Przedamy, że kto nie zastępuje się do tych cennych ryb, będzie przez bitę 3 godzinny konał z prądnicą i umierał z głodu...

Zdemobilizowany żołnierz Edward Siwik będzie górnikiem i otrzyma w Wałbrzychu nowe mieszkanie

Na wracających „do cywila” czeka praca w kopalniach hutach i fabrykach

REFERENT Urzędu Zatrudnienia przy WKR przyjął byłego żołnierza bardzo serdecznie. Zapoznał go z wykazem zakładów, które potrzebują pracowników. Przedstawił warunki pracy i płacy...

Ważne dla instytucji posiadających centralne ogrzewanie W ZWIĄZKU z zarządzeniem PKPG o stosowaniu mieszanek koksowo-węglowych...

Ważne dla instytucji posiadających centralne ogrzewanie (cont.) Program szkolenia obejmuje 3 wykłady, które wygłoszone będą w dniach 5, 7 i 8 listopada...

Ważne dla instytucji posiadających centralne ogrzewanie (cont.) WROCŁAW może poszczycić się jednym z najlepszych niemał w Polsce sklepów sportowych. Jest to sklep MHD nr 132 przy ul. Stalingradzkiej...

Ważne dla instytucji posiadających centralne ogrzewanie (cont.) ZGUBIONO kartę meldunkową na nazwisko Majewski Mieczysław...

Ważne dla instytucji posiadających centralne ogrzewanie (cont.) ZGUBIONO odcinek zameldowania na nazwisko Piłoch Romualda...

Ważne dla instytucji posiadających centralne ogrzewanie (cont.) ZGUBIONO kartę meldunkową na nazwisko Kolska Stefania...

Ważne dla instytucji posiadających centralne ogrzewanie (cont.) ZGUBIONO legitymację służbową MPK Nr 368 na nazwisko Skudlarek Hieronim...

Ważne dla instytucji posiadających centralne ogrzewanie (cont.) ZGUBIONO legitymację szkolną, kartę meldunkową na nazwisko Płatek Maria...

W Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej 25 nowych bibliotek otrzymają dolnośląskie PGR-y

W ZWIĄZKU z Miesiącem Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Wojewódzki Dom Kultury we Wrocławiu przygotowuje szereg imprez artystycznych...

Wobec chwili 12 zespołów artystycznych przygotowuje się do Ogólnopolskiego Przeglądu Sztuk Radzieckich...

Wobec chwili 12 zespołów artystycznych (cont.) W WDK odbyło się seminarium dla dyrygentów orkiestr i chórów wojew. wrocławskiego...

Wobec chwili 12 zespołów artystycznych (cont.) Chór WDK „Echo” pod dyrykcją ob. Łęgowskiego opracował „Kantatę o Stalinie”...

Wobec chwili 12 zespołów artystycznych (cont.) Prócz tego celem upowszechnienia czytelnictwa w dolnośląskich PGR-ach...

Wobec chwili 12 zespołów artystycznych (cont.) Ob. Bardziński zadowolony jest z „Pioniera” Nowy konkurs związany z Festiwalami Filmów Radzieckich rozpocznie się w najbliższych dniach...

Wobec chwili 12 zespołów artystycznych (cont.) Przed kilkoma dniami odwiedził nas laureat konkursu...

Wobec chwili 12 zespołów artystycznych (cont.) Drugiemu czytelnikowi ob. Władysławowi Siekierskiemu bardzo podobał się film „Młodość Chopina”...

Wobec chwili 12 zespołów artystycznych (cont.) W związku z tym, że w najbliższych dniach rozpocznie się Festiwal Filmów Radzieckich...

Cenne doświadczenia zdobędą polscy zapaśnicy

podczas wizyty ATLETÓW RADZIECKICH

DO POLSKI przybędą wkrótce radzieccy siatkarze oraz zapaśnicy (w stylu klasycznym i wolnym). Siatkarzy ZSRR już raz gościł u siebie w kraju, zapaśników zaś ujrzymy po raz pierwszy. Reprezentacja ośmiu najlepszych klas światowej Północy radzieckich będzie wyjątkową okazją dla naszych trenerów i zawodników do nauczenia się od nich wielu rzeczy i wypracowania cennych doświadczeń.

Nie można ukryć tej prawdy, że sport zapaśniczy w Polsce leży na obu łopatkach.

Sport męstwa i siły pozostaje daleko w tyle za innymi dziedzinami. Mamy nadzieję, że wizyta zapaśników ZSRR przyczyni się do propagandy i popularyzacji tego sportu. A teraz oddajemy głos mł. Borejczy, kierownikowi działu ciężko-atletycznego w AWF.

Zdaniem radzieckich fachowców, którzy obserwowali Polaków na Olimpiadzie w Helsinkach, mogliśmy w tej dyscyplinie sportu odnieść duże sukcesy. Jesteśmy silniejsi od wielu innych zawodników europejskich — ale brak nam techniki.

Obecnie sytuacja w zapaśnictwie należy do dobrej. Sport ten zaczyna docierać na wieś i choć są jeszcze poważne trudności ze sprzętem i kadrami instruktorскими — jednak powoli się to przelamuje.

W AWF spotykamy się z bardzo przychylnym stosunkiem kierownictwa uczelni do ciężko-atletyki, co jest rekordem. Za nowe kadry opuszczające mury AWF, będą już częściowo zaawansowane w tym kierunku.

ZA SŁABO PROPAGUJE SIĘ ZAPAŚNICTWO

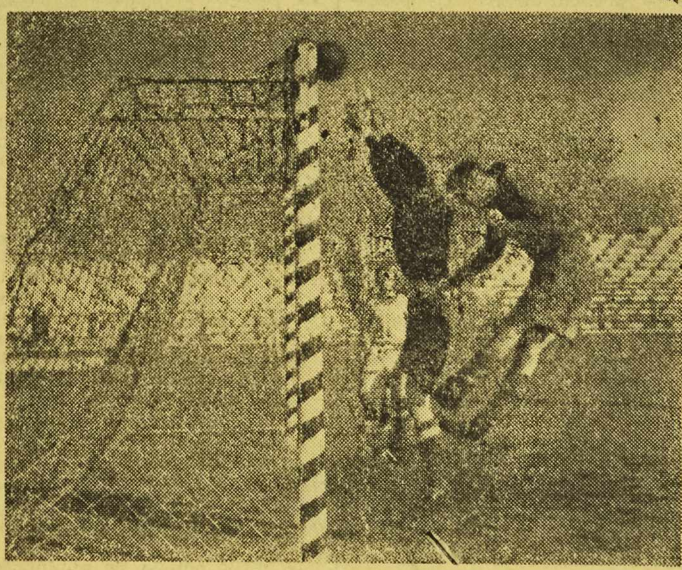
UWAŻAM, że za słabo jeszcze propaguje się u nas zapaśnictwo. Władze sportowe za mało interesują się nim i nie wywierają koniecznego wpływu na zrzeszenia, aby poświęcały więcej uwagi tej dyscyplinie sportu.

— Jak długo trzeba ćwiczyć, aby zostać dobrym zawodnikiem?

— Dawniej uważano, że aby zostać dobrym zawodnikiem, trzeba kilkanaście, albo nawet... kilkadziesiąt lat. Dziś przy nowych metodach treningu i opiece, jaką udziela państwo sportowcom, wystarczy parę lat, aby zawodnik doszedł do wysokiej klasy. Najlepszym tego dowodem jest 15-letni Wołaski, ćwiczący niecałe dwa lata. Jeżeli chodzi o problem kadry, to do dobrych trenerów mamy w kraju za ledwie kilkunastu, Ziolkowski, Szobolewski, Krawczyk, Jakubowicz, Gołaś, Jasiński i inni — to wybitni fachowcy, oddani całym sercem zapaśnictwu. Ale jest ich za mało i dlatego musimy jak najszybciej powiększyć kadry fachowców.

— Co pan powie o zapaśnikach radzieckich?

— Dwoma słowami: są wspaniali! Zresztą przekonamy się w kraju, gdy będziemy ich podziwiali na macie. Będzie tylko kłopot z dobraniem dla nich przeciwników.

Fot. CAF

Wojewódzkie biegi na przełaj zakończą sezon lekkoatletyczny

BIELAWA gościć będzie w niedzielę najlepszych lekkoatletów Dolnego Śląska, którzy wezmą udział w wojewódzkich biegach na przełaj. Organizację imprezy WKKF powierzył tamt. Włókniarzowi.

Biegi zostaną rozegrane zarówno w konkurencji indywidualnej jak i zespołowej. W każdym zespole punktowanych będzie trzech najlepszych zawodników.

Zwycięska drużyna otrzymała nagrodę przechodnią, ufundowaną przez okręgową radę ZS Włókniarz. Start nastąpi w niedzielę o godz. 11-ej.

Z wrocławskiej Gwardii do niedzielnych biegów na przełaj wyznaczeni zostali nast. zawodnicy: Seniorzy: Makarowski, Górski, Zaleczek, Mielczarek, Gzowski, Kmiecik.

Juniorzy: Borowska, Ziębówna, Wolańska.

Juniorzy: Kraszewski, Rosolowski, Kurczyński, Szymański i Karwowski.

Juniorzy: Renczewska, Wylupska, Pyszczyńska.

Wymienieni zawodnicy otrzymają sprzęt sportowy w sobotę o godz. 15-iej w domu klubowym na Stadionie Olimpijskim.

Zbiórka uczestników przed wyjazdem do Bielawy nastąpi w niedzielę o godz. 7.30 rano na dworcu autobusowym.

W UBIEGLĄ niedzielę odbył się w Warszawie mecz piłkarski o mistrzostwo I ligi pomiędzy Ogniwem Bytom i CWKS. Zwyciężyli goście 4:1. Na zdjęciu: Fragment spotkania.

Warszawa-Łódź - Wrocław w szczypiorniaku

W piątek, sobotę i niedzielę odbędą się w Warszawie wrocławskie spotkania w szczypiorniaku o Puchar Młost. Grają: Warszawa, Łódź i Wrocław. Wrocław reprezentowany będzie przez drużynę WSWF-u, która zagra w następującym składzie: Jednoróg, Szymaszek, Bomba, Czaja, Matuszyk, Sedlaczek, Zieliński, Sliwiński, Szabados, Kupczyk, Lossowski, Ludwig, Kalisz.

W piątek na stadionie WSWF o godz. 15.00 nastąpi otwarcie rozgrywek a następnie odbędzie się pierwsze spotkanie pomiędzy Łodzią i Warszawą. W sobotę również na stadionie WSWF-u spotkają się o godz. 15 zespoły Łodzi i Wrocławia.

W niedzielę, tym razem na Stadionie Olimpijskim odbędzie się ostatni mecz między drużynami Warszawy i Wrocławia.

Spotkanie zostanie poprzedzone przedmeczem piłkarskim o Puchar Polski OWKS — Budowlani Gdańsk.

Arbach i Syk otwierają listy najlepszych

Sekcja tenisa stołowego WKKF ustaliła listę 10 najlepszych pingpongistów okręgu.

SENIORZY
1) Arbach (Ogniwo), 2) Roslan (Ogniwo), 3) Ciupryk (Ogniwo), 4) Osmek (Stal), 5) Szostkowski (Stal), 6) Stachel (Spójnia), 7) Rybicki (Og. En.), 8) Woitowicz (OWKS), 9) Wołasiwicz (Stal), 10) Szyccer (Górniki).

SENIORKI
1) Syk (AZS), 2) Kwiecińska (AZS), 3) Śliwkówna (Gwardia), 4) Prześlakówna (Og. Fin.), 5) Pełczyńska (Stal), 6) Handłowa (Og. Fin.), 7) Dulman (Og.), 8) Klockówna (Włókniarz Nowa Ruda), 9) Parapurzanka (LZS Stara Kamienica), 10) Szwed (AZS).

JUNIORZY
1) Rybicki (Og. En.), 2) Woitowicz (OWKS), 3) Mickiewicz (Górniki Wałbrzych), 4) Kluźniak (Stal), 5) Kisielewski (Og. En.), 6) Orbuć (Spójnia Bielawa), 7) Szeffel (Górniki Wałbr.), 8) Wulf (Spójnia Biel.), 9) Świerczyński (AZS), 10) Borys (Gwardia).

JUNIORKI
1) Rykiert (Górniki Wałb.), 2) Kwiecińska (AZS), 3) Rysiówna (Włókniarz Biel.), 4) Dulman (Og.), 5) Turkow (Ogniwo), 6) Bulówna (Spójnia Kamienna Góra), 7) Ziolkówna (Spójnia Dzierżonów), 8) Tkaczyk (Włókniarz Bielawa), 9) Pankowska (Ogniwo Legnica), 10) Szware (Ogniwo Wr.).

Wśród seniorów najlepszy jest bezspornie Arbach, który w tym sezonie dwukrotnie pokonał Roslana. Ciupryk gra w bieł. roku trochę słabiej niż w latach poprzednich. Zająca zawodowe nie pozwalają mu na częste treningi. Osmek i Szostkowski wyróżniają się pod względem, zajmując czołowe lokaty. Elabie i Woitowicz w ubiegłym sezonie gra Stachel.

Wśród kobiet przoduje Syk przed Kwiecińską i Śliwkówną. Ta trójka wprawdzie przewyższa pozostałe rywalki. Wprawdzie dużo jest jeszcze zawodniczek w Jeleniej Górze, Złotoryi, Złobowicach, Górze Śląskiej, Ziębicach, Bielawie, Legnicy i Wałbrzychu. Lecz nie biorą one udziału w turniejach ogólnowojewódzkich i dlatego trudno ocenić ich poziom.

UWAGA! Zwolennicy piłki nożnej!

Wielka niespodzianka dla sympatyków piłkarstwa!

Spotkanie finałowe o mistrzostwo I-ligi Unia Chorzów — Ogniwo Bytom odbędzie się w nadchodzącą niedzielę we Wrocławiu.

9 bm. spotykamy się wszyscy na Stadionie Olimpijskim.

Nasze recenzje Pod znakiem skrzypiec

W UBIEGLYM tygodniu mieliśmy sposobność usłyszeć troje naszych czołowych skrzypków, wyznaczonych drogą wielu eliminacji do uczestnictwa w międzynarodowym konkursie im. Wieniawskiego, który odbędzie się w grudniu br. w Warszawie.

KONKURS ten będzie niechybnie dużym wydarzeniem kulturalnym w skali ogólnopolskiej, toteż z dużym zainteresowaniem słuchaliśmy gry Wandy Wilkomirskiej, Edwarda Stankiewicza i Igora Iwanowa, starając się wysnuć prognozy o roli jaką odegrają nasi reprezentanci w tych słodkich zawodach o nazwę najlepszego młodego skrzypka świata.

Poziom konkursu będzie niewątpliwie bardzo wysoki i zajęcie „punktowanego” miejsca nie przyjdzie naszym skrzypkom z łatwością.

Pamiętamy, że przecież nasz „as studentów” Wanda Wilkomirska, na podobnych konkursach, które odbywały się przed rokiem w Budapeszcie i w Lipsku zajęła zaledwie 3 miejsce za skrzypkami niemieckimi i węgierskimi.

W Warszawie konkurencja będzie zapewne jeszcze silniejsza, gdyż jak się dowiadujemy skrzypkowie radzieccy, a także francuscy i czeszy osiągnęli w tym roku szczyty wirtuozerii. Tylko, że od czasu konkursów w Budapeszcie i Lipsku, Wanda Wilkomirska, a także i pozostali z naszych reprezentantów zrobili ogromne postępy.

Długotrwały pobyt w Łagowie pod okiem najlepszych pedagogów, stała kontrola gry w ogniu zrytualnej krytyki, wymiana spostrzeżeń, liczne eliminacje, a wreszcie doszłifowanie formy na koncertach publicznych, zrobiły swoje i napewno nie będziemy się potrzebować wstydy w czasie występów naszych skrzypków na konkursie.

Wanda Wilkomirska znajduje się obecnie w takiej formie, że bez przesady możemy ją uznać za najlepszą skrzypkownicę w Polsce. Posiada wspaniałą, nieomylną technikę palców lewej ręki, fenomenalnie opanowaną technikę smyczka i jakąś ogromną wewnętrzną pasję.

Ogniwo i Stal bez porażki

PINGPONGIŚCI Ogniwa (Energetyk) i Gwardii rozegrali decydujące spotkanie o tytuł wicemistrza grupy. Po zwycięgu i stojącej na dobrym poziomie grze, zwycięstwo odniosła drużyna Ogniwa 6:4.

LZS Pawłowice nie stawili się meczu z Ogniwem Energetyk tracąc punkty walkowerem.

OGNIWO — OWKS 8:2

Z EŚPOL Ogniwa nie miał wiele kłopotu z OWKS-em, wygrywając spotkanie 8:2.

Punkty dla Ogniwa zdobyli: Roslan 3, Ciupryk i Słachcic po 2 oraz debel 1.

STAL — SPÓJNIA BIERUTÓW 10:0

Z EŚPOL bierutowskiej Spójni nie stawili się do zawodów ze Stalą Wr. i Ogniwem MRN, oddając punkty walkowerem.

TABELA GRUPY I

Ogniwo	8	16	70:10
Ogniwo Energetyk	9	12	56:34
OWKS	9	12	50:50
Gwardia	9	11	63:37
Stal WZM	7	1	18:52
LZS Pawłowice	7	0	2:68

GRUPA II

Stal - Pawfawog	8	16	78:2
Spójnia Wrocław	8	12	51:29
Kolejarz	8	11	43:57
Spójnia Bier.	8	5	24:56
Ogniwo MRN	8	2	29:51
AZS	6	0	9:51

W poniedziałki, środy i piątki w lokalu AZS przy ul. Kuźnicznej 43 przyjmowane są wpisy do turnieju juniorów o mistrzostwo Wrocławia.

z notatnika reportera

PIŁKARZE OWKS Wrocław grają coraz lepiej. W ubiegłą niedzielę sprawili miłą niespodziankę, zwyciężając ilgową drużynę stołecznej Gwardii.

Dzięki temu sukcesowi zakwalifikowali się do nast. rundy spotkań o Puchar Polski.

W nadchodzącą niedzielę rozegrają oni na Stadionie Olimpijskim mecz z I-ligowym zespołem Budowlanych z Gdańska.

7 BM. w lokalu WKKF (pok. 115) odbędzie się plenarne kolegium sędziów piłki nożnej z Dolnego Śląska. W ramach zebrania zostaną wręczone dyplomy uznania dla wyróżniających się arbitrow piłkarskich.

PLENARNE zebranie sekcji szermierczej WKKF zostanie przeprowadzone jutro o godz. 18-iej przy ul. Nowy Targ 6.

TRENINGI sekcji lekkoatletycznej Stali — Pawfawog odbywały się w czwartki i soboty w świetlicy własnej przy Al. Próżniaków Pracy w godz. od 16 — 18-iej.

ZEBRANIE tenisistów Gwardii odbędzie się 7 bm. o godz. 18 w domu klubowym na stadionie.

Ianusz Meissner (23)

WRAKI

wzielanych zza parawanu przesuwali i ustawiali meble, układali na półce książki, nawet zamiatali podłogę i odkurzał szafa.

Pochwalała go za to i po krótkim wahaniu — aby mu zrobić przyjemność — włożyła naszyjnik perłowy, który od niego dostała. Podczas gdy poszła na dół, wyrzuciła śmiecie, przejrzała się w lustrze, poprawiła włosy i upudrowała sobie nos. Gdy się odwróciła, stał w progu, oparty na szczołce, z wiadrem w ręku.

Roześmiała się: — Strasznie jesteś miły! Lubię cię za tę szczołkę, za wiadro, za to, że latasz po schodach i przez podwórze wyrzucasz śmieci i nie sobie z tego nie robisz. Wiesz?

— Uff! wielki handel mruknął, nie spuszczał z niej oczu. — Ale ty jesteś ładna dziewczyna — powiedział ze szczerym podziwem.

— Już to gdzieś słyszałam — odrzekła. — Nawet nie-dawno.

— Ale teraz jesteś jeszcze ładniejsza — oświadczył. Mimo woli narzuciło mu się porównanie z Ireną Auber. Tamta była z pewnością bardziej efektowna — wyższa od Teresy, o kształtach nieco pełniejszych, które podkreślała wyzywająco krojem swych kosztownych sukien.

Teresa była drobniejsza i szczuplejsza, co zresztą nie umniejszało jej wdzięku. Oczy miała ciemno-niebieskie, z bardzo długimi rzęsami, pełne wyrazu, zarówno wtedy, gdy się uśmiechała, jak wtedy, kiedy patrzyła z niepokojem, z tkliwością, z oddaniem. Była szatynką i odcień jej włosów nie mógł konkurować co do oryginalności z miedzianym greckim wężem, któremu Irena poświęcała wiele czasu i zabiegów u swe-

go fryzjera. Lecz włosy Teresy były niemniej bujne i lśniące, a ich fale układały się z naturalną swobodą gdy potrząsnęła głową. Jeśli się śmiała — a śmiała się łatwo i szczerze — marszczyła zabawnie nos, ani myśląc o tym, czy to może zaszkodzić jej urodzie, czy nie. Rysy twarzy miała delikatniejsze niż Irena; szlachetniejsze. I z pewnością nie było w niej nic wulgarnego.

Szli pod rękę, zajęci wyłącznie sobą. Ciepły sierpniowy wieczór zawisł nad miastem i jakby ociegał się, nie chcąc ustąpić miejsca nocy, która sączyła się wolno ze wschodu, zapalając na niebie pierwsze gwiazdy.

W tym minął ich jakiś samochód, zapisał hamulcem, zatrzymał się przy chodniku. Tegóż mężczyzna z wielkim bruchem otworzył drzwi, wytoczył się z wozu i zmierzzał ku nim, lecz ujrawszy Teresę, przystanął niezdecydowany.

Barnat poznał go natychmiast, lecz udał, że go nie widzi. Nie miał ochoty ani z nim teraz rozmawiać, ani przedstawiać go Teresie. Lecz tamten zdecydował się wreszcie.

— Bardzo panią przepraszam, że tak powiem. Słóweczko, panie Antoni...
Antoni przystanął niechętnie, przytrzymując ramię Teresy.
— Słucham.
Spoczone obwisłe policzki Stachurskiego drgały nerwowo.
— To dosyć poufne — szepnął. — Czy moglibyśmy, że tak powiem, na osobności?... Rzecz pilna, uważa pan...
Barnat powiedział mu, że będzie w Ermitażu.
— Mogę tam panu poświęcić pięć minut — dodał. — Widzi pan przecież, że...
— Aa, widzę, widzę — skłonił się Stachurski, łypiąc oczyma. — Nie przeszkadzam, nie... tego... Będę czekał. Do zobaczenia.
(dalszy ciąg nastąpi)